

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 7C/932/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7515216107
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dosedla
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:7515216107.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice-okolie, sudkyňou JUDr. Evou Dosedla, v právnej veci žalobcu: DPS financial consulting, s.r.o., Mikovíniho 10, 917 01 Trnava, IČO : 46 713 930, zast.: advoconsulting s.r.o., Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO : 47 253 428, proti žalovanej: H. L., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. H. X, H., zast. JUDr. Milan Sedlák st., advokát so sídlom Kukučínova 19, Košice, o zaplatenie 20.761,44 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 12.802,32 eur, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 23,32 % proti žalovanej s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, doručenou súdu dňa 17.08.2015 domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 20.761,44 eur a súčasne si uplatnil aj trovy konania z titulu zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 5.01.2011 uzatvorila Slovenská sporiteľňa, a.s. ako právny predchodca navrhovateľa, s odporcami Zmluvu o splátkovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX v znení jej dodatku zo dňa 14.07.2011, ktorej predmetom bolo poskytnutie Spotrebného úveru na Čokol'vek vo výške 15.000 eur s fixnou úrokovou sadzbou vo výške 13,90 % ročne v deň uzatvorenia zmluvy, poplatkom za správu úveru vo výške 2,99 eur mesačne, s konečnou platnosťou úveru ku dňu 20.12.2020 (ďalej len „Zmluva o úvere“). Dňa 14.07.2011 bol uzatvorený Dodatok č. 1 k Zmluve o úvere, predmetom ktorého bolo dočasné zníženie splátok. Uzatvorením Zmluvy o úvere sa odporca zároveň zaviazal dodržiavať aj Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne účinné od 1.08.2002 (ďalej len „VOP“). Ako zo Zmluvy o úvere vyplýva, spôsob splácania mesačných splátok bol medzi zmluvnými stranami dohodnutý inkasom z inkasného účtu odporcov uvedeného v Zmluve o úvere. Na tento účel sa odporcovia zaviazali zabezpečiť na tomto inkasnom účte dostatok finančných prostriedkov tak, aby bolo možné realizovať inkaso v dohodnutých termínoch. Odporcovia čerpali úver v celom poskytnutom rozsahu hneď dňa 05.01.2011. Po čerpaní úveru sa odporcovia nezaplatením splátky (nezabezpečením dostatočného množstva peňažných prostriedkov na inkasnom účte) za obdobie jún 2011, dostali do meškania s úhradou splátky, ktoré nevyrovnali ani najbližšou splátkou zo dňa 14.07.2011 vo výške 35.-eur. Odporcovia sa následne od januára 2012 opakovane dostávali do meškania s úhradami riadnych súm splátok, na čo uskutočňovali úhrady v nepravidelných splátkach v nerovnej výške. Slovenská sporiteľňa, ako právny predchodca navrhovateľa, výzvou zo dňa 30.07.2013 vyzvala odporcov na

zaplatenie pohľadávky, ktorá vznikla v dôsledku omeškania odporcov, a to v lehote do 15 dní odo dňa doručenia výzvy. V zmysle ustanovenia 10.3 a 10.5 VOP bola táto výzva odporcovi v 1. rade doručená dňa 02.08.2013 a odporcovi v 2. rade dňa 10.08.2013. Odporcovia vo výzve stanovenej lehote nezrealizovali žiadnu úhradu. Lehota na zaplatenie preto odporcom márne uplynula dňa 25.08.2013. S ohľadom na vyššie uvedené finančné správanie odporcov, došlo k prípadu porušenia podľa bodu 7.6.1 písm. a) VOP, preto Slovenská sporiteľňa v zmysle bodu 7.6.1 VOP listom zo dňa 03.09.2013 oznámila odporcom, že ku dňu 02.09.2013 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, ktorý im bol poskytnutý, čím sa pohľadávka zo Zmluvy o úvere stala splatnou v celom rozsahu. Pohľadávka ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavovala sumu vo výške 19.573,67 eur. Slovenská sporiteľňa v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zároveň vyzvala odporcov na zaplatenie predmetnej pohľadávky v lehote do 15 dní odo dňa prevzatia tohto oznámenia odporcami. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti si odporca v 1. rade prevzal dňa 12.09.2013 a odporca v 2. rade dňa 11.09.2013, a teda lehota na jej zaplatenie určená v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti odporcom márne uplynula dňa 27.09.2013. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola Slovenskou sporiteľňou navrhovateľovi postúpená pohľadávka z poskytnutého úveru, ktorá ku dňu postúpenia pozostávala z istiny vo výške 15.186,64 eur spolu s jej príslušenstvom, ktoré pozostávalo z riadnych úrokov vo výške 3.926,29 eur (13,90% ročne), zo zmluvných a zákonných úrokov z omeškania spolu vo výške 521,87 eur (zmluvné úroky z omeškania v sadzbe 8% ročne za obdobie od 20.02.2012 do 02.09.2013 a zákonné úroky z omeškania v sadzbe 18,90% ročne (13,90 + 5%) za obdobie od 03.09.2013 do 26.09.2013) a nezaplatených poplatkov vo výške 169,67 eur. Príslušenstvo predmetnej pohľadávky ku dňu jej postúpenia tak predstavovalo spolu sumu vo výške 4.617,83 eur. Navrhovateľ, ako nový vlastník predmetnej pohľadávky, výzvou zo dňa 21.11.2013 a následne aj výzvou zo dňa 02.06.2014 vyzval odporcov na jej zaplatenie. Odporcovia ani po výzvach navrhovateľa pohľadávku navrhovateľa do dnešného dňa neuhradili v celosti, čím zotrvali v omeškaní so zaplatením svojho záväzku, a tak navrhovateľovi vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré i navrhovateľ uplatňuje za obdobie od 27.09.2013 do 31.12.2014 vo výške 5% ročne z istiny pohľadávky, čo predstavuje sumu vo výške 956,97 eur. Príslušenstvo predmetnej pohľadávky navrhovateľa tak spolu predstavuje sumu vo výške 5.574,80 eur a celková výška pohľadávky navrhovateľa predstavuje sumu vo výške 20.761,44 eur. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazá žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 20.761,44 eur.

3. Za účelom preukázania svojich tvrdení žalobca predložil súdu:

- Zmluvu o splátkovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 5.01.2011 (č.l. 7 - 9), z obsahu ktorej bolo zistené, že S. M., pôvodne v konaní ako žalovaný v 1. rade a žalovaná ako dlžníci uzavreli s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o splátkovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 15.000 eur, s fixnou úrokovou sadzbou 13,90 % ročne, spracovateľský poplatok vo výške 239 eur uhradený pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úveru, poplatok za správu úveru vo výške 2,99 eur / mesačne odo dňa uzatvorenia úverovej zmluvy, poplatok za upomienku vo výške 25 eur, s tým, že v čase od prvého čerpania do 31.01.2011 bola výška splátky 159,37 eur k poslednému dňu kalendárneho mesiaca (splátka vo výške úrokov a poplatkov) a od 15.02.2011 vo výške 249,11 eur vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci. Počet splátok bol 119 počnúc 15.02.2011 s konečnou lehotou splatnosti 15.12.2020.
- Dodatok k Zmluve o úvere Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.07.2011 na č.l. 10 spisu predmetom ktorého bolo dočasné zníženie splátok, tak že dlžník bol povinný splácať pohľadávku vo výške 70 eur v dobe od 20.07.2011 do 20.12.2011. Dlžník sa zaviazal po uplynutí doby zníženia splátok od 20.01.2012 splácať pohľadávku spôsobom dohodnutým v Úverovej zmluve tak, aby konečná splatnosť úveru bola dodržaná.
- Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne účinné od 1.08.2002 (ďalej len „VOP“) (č.l. 32 - 37),
- Výpis z histórie pohybov na účte žalovaných za obdobie od 5.01.2011 do 15.10.2011(č.l. 28, 29),
- Analytický výpis z účtu žalovaných za obdobie od 5.01.2011 do 7.11.2014 (č.l. 30 , 31)
- Výzva zo dňa 30.07.2013 vrátane vrátenej zásielky (č.l. 11)

- Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 3.09.2019 vrátane doručky (č.l. 39)
- Výzva na zaplatenie zo dňa 21.11.2013
- Výzva na úhradu zo dňa 2.06.2014 (č.l. 18)
- Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2013
- Oznámenie o postúpení pohľadávky (č.l. 38)

4. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 18.12.2015 uviedla, že so žalovaným v 1. rade nikdy nemala žiadny citový, či osobný priateľský vzťah, neboli v postavení druha a družky a ani nevedli spoločnú domácnosť. Žalovaný v 1. rade do r.2011 bol zamestnancom u zamestnávateľa VALEO SLOVAKIA s.r.o., závod Valeo pri letisku, 040 17 Košice, kde ako zamestnankyňa pracovala aj žalovaná v 2. rade. V súčasnosti obchodné meno zamestnávateľa je U-Shin Slovakia, s.r.o., IČO: 35893427. Žalovaný v 1. rade v uvedenom čase ako druh s družkou, žil a viedol spoločnú domácnosť s I. F., pobytom v H., ktorá v uvedenom období taktiež pracovala u toho istého zamestnávateľa. Obaja sú rómskeho pôvodu a v minulosti mali prípady nesplácania záväzkov voči peňažným ústavom z pôžičiek či úverov, ktoré potom vykrývali novými pôžičkami, resp. úvermi. Uvedené skutočnosti boli zistené v súvislosti s vymáhaním pohľadávky právnym predchodcom žalobcu a v súvislosti s uplatnením podnetu na preverenie trestnoprávnej zodpovednosti voči žalovanému v 1.rade, voči jeho družke, resp. ďalším osobám a môžu mať právny význam v tomto konaní. Žalovaná v 2.rade v roku 2010-2011 bola tiež zamestnaná v spoločnosti VALEO SLOVAKIA, s.r.o. v závode Valeo pri Letisku, 040 17 Košice, IČO: 35893427 a to na základe pracovnej zmluvy z 19.03.2010 a jej zmeny z 29.04.2011. V uvedenom období v spoločnosti VALEO SLOVAKIA s.r.o. v závode Valeo pri Letisku, 040 17 Košice bol zamestnaný aj žalovaný v 1.rade a jeho družka I. F., bytom X. XXX, H.. Obaja, t.j. žalovaný v 1.rade a jeho družka zo spoločnosti zamestnávateľa v roku 2011 boli prepustení z dôvodov na nich strane. Žalovaný v 1.rade koncom roku 2010 požiadal právneho predchodcu žalobcu, peňažný ústav, Slovenskú sporiteľňu, a.s. so sídlom Tomášikova č. 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00151653 prostredníctvom poradcu K. S. o poskytnutie peňažného produktu tzv. „Stavebného úveru na čokoľvek“ vo výške 15.000 eur (slovom pätnásťtisíc eur). Úver mal byť v 1. rade poskytnutý za účelom vyplatenia úveru, ktorý žalovanému v 1. rade poskytla TATRA BANKA, a.s. v predošlom období. Žalovaný v 1.rade z dôvodu požadovaného zabezpečenia úveru požiadal žalovanú v 2.rade o ručenie za spotrebný úver, zrejme už v tom čase s úmyslom, že ho nebude splácať. Žalovaný v 1. rade v tom období žil ako druh s družkou v spoločnej domácnosti N. F. I., zamestnanou u toho istého zamestnávateľa ako žalovaní v 1. a 2. rade. Žalovaná v 2. rade za uvedeným účelom žalovanému v 1. rade poskytla doklad totožnosti pre účel údajného vyhotovenia ručiteľského záväzku v písomnej forme. Za účelom podpisu tohto záväzku bola dňa 05.01.2011 požiadaná žalovaným v 1. rade, aby sa spolu s ním dostavila na obchodné miesto právneho predchodcu žalobcu pobočku v obci Č.. Žalovaný v 1. rade spolu so svojou družkou I. F., žalovanú v 2. rade na uvedené miesto odviezli, pričom bola ubezpečená, že len podpíše ručiteľský záväzok, ktorý mal pripraviť poradca K. S. a Slovenská sporiteľňa, a.s. Počas realizácie uvedeného úkonu dňa 05.01.2011 družka žalovaného zostala v motorovom vozidle a do obchodného miesta nevstúpila. Všetky písomnosti boli vopred pripravené peňažným ústavom, poradkyňou a žalovaným v 1.rade, ktorý s najväčšou pravdepodobnosťou žalovanú v 2. rade pri príprave dokumentov uviedol, ako svoju družku a tým aj spoludlžníka pre poskytovaný spotrebný úver a uviedol tak úmyselne do omylu peňažný ústav, ale aj žalovanú v 2. rade. Žalovaný v 1. rade využil neznalosť a neskúsenosť žalovanej v 2. rade, jej vek blízky veku mladistvého, dôverčivosť a kresťanské zásady, ktorými sa riadila, ako aj to, že u zamestnávateľa bola novou zamestnankyňou a bol to jej prvý zamestnávateľ a požiadal ju o ručenie k požadovanému bankovému produktu, čím ju aj uviedol do omylu pri jej podpise (prejavu vôle). Poskytovateľ bankového produktu, t.j. právny predchodca žalobcu bol zrejme tiež uvedený do omylu, ale je nutné uviesť, že nesplnil si svoje zákonné povinnosti, ktoré mu pri poskytovaní tohto spotrebného produktu ukladajú ustanovenia všeobecne záväzného predpisu, nevenoval uzavretiu tzv. spotrebiteľskej zmluvy, náležitú odbornú starostlivosť a neplnil ani dôsledne svoje ďalšie povinnosti. Pokiaľ by poskytovateľ bankového produktu postupoval dôsledne a s náležitou odbornou starostlivosťou a splnil všetky svoje povinnosti v zmysle ustanovenia Občianskeho zákonníka, resp. zákona o bankách a preveril klienta, t.j. žalovaného v 1. rade zrejme by k poskytnutiu produktu nedošlo. Už samotná skutočnosť, že peniaze mali byť poukázané na účet žalovaného v 1. rade u ktorého žalovaná v 2. rade

nemala ani vlastníctvo ani dispozičné oprávnenia, mala varovať právneho predchodcu žalobcu o riziku, popr. možnom úmysle žalovaného úver nesplácať a splácanie dlhu ponechať na žalovanú v 2.rade. Pri podpise dokumentov, zmlúv, nebola žalovanej v 2. rade vysvetlená zmluva, jej právne postavenie, jej práva a povinnosti a v „Zmluve o splátkovom úvere“ zo dňa 05.01.2011, chýba v záhlaví jasné a výrazné označenie zmluvných strán, vrátane textu v zmluve s označením dlžník v jednotnom čísle, čo u žalovanej v 2. rade dôvodne vyvolalo presvedčenie, že dlžník je len jeden a to žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade je len ručiteľom. To boli hlavné dôvody podpísania zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 05.01.2011, ktorú žalovaná v 2. rade podpisovala v domnienke, že je ručiteľ a nie spoludlžník. Bez právneho významu, či dôsledkov nie je ani tá skutočnosť (ktorá bola následne zistená), že žalovaný v 1. rade o poskytnutie bankového produktu požiadal právneho predchodcu žalobcu, pobočku v H., kde mu poskytnutie úveru nebolo schválené. Až potom, uvedúc ďalších účastníkov zmluvy do omylu, požiadal o poskytnutie toho istého produktu obchodné miesto právneho predchodcu žalobcu mimo H. I. Č.. Žalovaná v 2. rade poskytovaný produkt, úver neprevzala ani v hotovosti a ani jej nebol zaslaný na účet, ku ktorému by mala mať dispozičné oprávnenie, možnosť nakladania. Úver bol poskytnutý výlučne žalovanému v 1. rade. Žalovaný v 1. rade spolu s F. I. boli z dôvodov spočívajúcich v ich osobách uvoľnené zo zamestnania v priebehu roku 2011. Úver splácal výlučne žalovaný v 1. rade, nakoľko len jemu bol poskytnutý a po strate zamestnania ho prestal splácať. Zamestnávateľ bol neskôr premenovaný po zmene vlastníckych vzťahov v spoločnosti na t.č. U.Shin Slovakia s.r.o. Žalovaný v 1. rade prestal splátky riadne splácať po 15.05.2011, kedy uhradil naposledy riadne dohodnutú platbu 249,11 eur. Žalobca (právny predchodca) následne mal uzavrieť Dodatok č. 1 k úverovej zmluve dňa 14.7.2011 bez žalovanej v 2.rade, ktorá o ňom nemala žiadnu vedomosť a v ktorom mali byť dohodnuté splátky v dobe od 20.07.2011 do 20.12.2011 vo výške 70,00 eur a po 20.01.2012 opäť podľa Úverovej zmluvy tak, aby konečná splatnosť úveru bola dodržaná. Splácanie úveru bolo poistené vo Vienna Insurance Group a Cardif Slovakia, a.s. Žalovaný v 1. rade však po 20.12.2011 nespĺnil, resp. neplnil dohodnuté podmienky splácania, čím podľa Úverovej zmluvy zo dňa 05.01.2011 mal právny predchodca žalobcu vyhlásiť podľa čl. 1. ods. 9 cit. zmluvy mimoriadnu splatnosť úveru. Túto mimoriadnu splatnosť úveru však právny predchodca žalobcu vyhlásil až oznámením zo dňa 03.09.2013, čím mu uplynula objektívna premlčacia lehota podľa ust. Občianskeho zákonníka (§ 101 Občiansky zákonníka), nakoľko žaloba bola doručená súdu 17.08.2015. Žalovaná v 2. rade upriamuje pozornosť súdu na ust. § 53 ods. 9 vo väzbe na ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Žalovaná v 2. rade z dôvodu opatrnosti vznáša námietku premlčania pohľadávky voči nej. Žalovaná v 2. rade oznámila dňa 20.7.2012 cestou svojho právneho zástupcu inkasnému centru splnomocnenému k vymáhaniu pohľadávky spoločnosti „Platiť sa oplatí“, s.r.o. a Slovenskej sporiteľni a.s. prevzatie právneho zastúpenia a požiadala o poskytnutie podkladov a informácií pre posúdenie opodstatnenosti uplatneného nároku. Poskytnutie súčinnosti bolo odmietnuté, čo môže mať vplyv na rozhodovanie o trovách konania. Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka je spotrebiteľskou zmluvou, každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ust. Občianskeho zákonníka. Podľa ust. § 40a Občianskeho zákonníka, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ust. o.i. 49a, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takýmto úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Podľa ust. § 49a Občianskeho zákonníka je právny úkon neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. V danom prípade môže zo strany žalovanej v 2. rade ísť o úkon neplatný z dôvodov uvedených v ust. § 37 ods. 1, resp. 39 Občianskeho zákonníka alebo o dôvod neplatnosti podľa ust. § 40a vo väzbe na § 49a Občianskeho zákonníka. Žalovaná v 2. rade sa dovoláva neplatnosti „Zmluvy o splátkovom úvere Č.. XXXXXXXXXX“ zo dňa 05.01.2011 ako aj „Dodatku č. 1 k Zmluve o úvere Č.. XXXXXXXXXX“ zo dňa 14.07.2011 a to vo vzťahu k nej a žiada súd, aby túto zmluvu posúdil v rámci posúdenia predbežnej otázky, resp. procesnej obrany, popr. protinávrhu podľa ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov. Zároveň žalovaná v 2. rade žiada, aby súd posúdil pre prípad platnosti uvedenej zmluvy a jej dodatku námietku premlčania podľa ust. Občianskeho zákonníka, ktorú voči uplatnenému nároku vznáša žalovaná v 2. rade. Na základe uvedeného žalovaná v 2. rade žiadala, aby súd žalobu voči žalovanej v 2. rade zamietol v celom rozsahu a žalobcu zaviazal uhradiť žalovanej v 2. rade trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

5. Za účelom preukázania svojich tvrdení žalovaná predložila súdu:

- Oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že došlo k spáchaniu trestného činu zo dňa 23.10.2012

- Uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach - okolie zo dňa 29.11.2012, ČVS: ORP - 672/OEK - KS - 2012, ktorým bolo odmietnuté podanie žalovanej z dôvodu podozrenia zo spáchania TČ podvodu podľa § 221 TZ a iné, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 TP.

Z uvedeného Uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach - okolie zo dňa 29.11.2012, ČVS: ORP - 672/OEK - KS - 2012 vyplýva, že predmetná Zmluva o splátkovom úvere bola uzatvorená medzi zmluvnými stranami SISp, a.s. Bratislava poskytovateľom úveru a dlžníkom S. M., bytom W.. E. Č.. XXX/XX N., s uvedením rodného čísla a čísla Občianskeho preukazu menovaného a dlžníkom H. H., G. H. W.. H. Č.. X, s uvedením jej rodného čísla a čísla Občianskeho preukazu menovanej, čo je jasne a zrozumiteľne uvedené na začiatku predmetnej Zmluvy o splátkovom úvere, ako aj to, že predmetom Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX je poskytnutie Splátkového úveru Bankou dlžníkovi ako privátnemu klientovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto Úverovej zmluve a dlžník je povinný za podmienok dohodnutých v Úverovej zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v Úverovej zmluve. V predmetnej zmluve je okrem iného uvedené, a to v časti I. odsek II. bod 2, že „dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt v zmysle Úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.“ Ďalej v tej istej časti odseku a bode Zmluvy o splátkovom úvere je uvedené, že „dlžník ďalej vyhlasuje, že bol Bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. 1 Zákona o bankách, a dlžník tiež vyhlasuje, že pred podpisom tejto zmluvy bol zo strany Banky písomne informovaný o zmluvných podmienkach podľa § 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to prostredníctvom Formuláru pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere.“ Ďalej v časti I. odsek II. bod 9 je uvedené, že „Úverová zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpísania obidvoma zmluvnými stranami.“ V podpisovej doložke predmetnej Zmluvy o splátkovom úvere je uvedený dátum 5.1.2011 a podpisy za SISp a to riaditeľa OM a poradcu a podpisy dlžníka S. M. a oznamovateľky H. H. V celej Zmluve o splátkovom úvere nie je zmienka o žiadnom ručiteľovi, o čom sa oznamovateľka mohla a predovšetkým mala oboznámiť ešte pred samotným podpísaním tejto zmluvy a hneď aj príslušne reagovať. Svojim podpisom oznamovateľka súhlasila so všetkými právami a predovšetkým podmienkami a povinnosťami vyplývajúcimi z predmetnej Zmluvy o splátkovom úvere, čo potvrdila svojím podpisom, pričom sa rozhodla slobodne a vážne, čo vyplýva zo skutočností uvedených v samotnom trestnom oznámení. V priloženej výzve na zaplatenie omeškanej časti pohľadávky vo výške 1.335,14 eur, adresovanej oznamovateľke dňa 27.6.2012 spoločnosťou Platiť sa oplatí, s.r.o. na základe mandátnej zmluvy Č.. XXXX/XXXX/CE zo dňa 13.6.2012, ktorou bola uvedená spoločnosť poverená vymáhať predmetný záväzok voči spol. SISp, a.s., je okrem iného uvedené, že celkový zostatok pohľadávky ku dňu 12.6.2012 predstavuje sumu vo výške 16.650,24 eur a vzhľadom na celkovú čiastku spojenú s úverom na zaplatenie vo výške 28.495,09 eur uvedenú v predmetnej Zmluve o splátkovom úvere, ako aj z uvedenej skutočnosti v samotnom trestnom oznámení, že S. M. prestal so splácaním mesačných splátok nakoľko stratil zamestnanie z dôvodu na jeho strane vyplýva, že S. M. ako dlžník splácal nejaký čas predmetný poskytnutý úver SISp a.s., pričom dôvod straty zamestnania S. M. je absolútne irelevantný vo vzťahu k tomu, že oznamovateľka slobodne a vážne na znak súhlasu podpísala predmetnú Zmluvu o splátkovom úvere ako dlžník a tým súhlasila so všetkými právami a predovšetkým podmienkami a povinnosťami vyplývajúcimi z predmetnej Zmluvy o splátkovom úvere. Vychádzajúc z predmetného trestného oznámenia oznamovateľky H. H. v zastúpení advokátom JUDr. Milanom Sedlákom ako aj z priložených materiálov a to predovšetkým z predmetnej Zmluvy o splátkovom úvere a výzvy na zaplatenie omeškanej časti pohľadávky je zrejmé, že žiadne okolnosti nenasvedčujú tomu, žeby došlo k spáchaniu akéhokoľvek trestného činu v zmysle Trestného zákona. Samozrejme vzhľadom k vyššie uvedenému nie je vylúčené vymáhanie finančného vyrovnania zo strany oznamovateľky H. H. Y. Q. S. M. avšak na príslušnom súde v občiansko-právnom konaní. V priebehu šetrenia bolo zistené, že konanie p. S. M. nenaplnilo znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 221 Trestného zákona a ani žiadneho iného trestného činu v zmysle Trestného zákona.

6. Uznesením súdu zo dňa 9.01.2020, sp. zn. 7C/932/2015 bolo konanie voči žalovanému v 1. rade zastavené z dôvodu, že na majetok žalovaného v 1. rade bol uznesením Okresného súdu Košice I. zo dňa 27.11.2019, sp. zn. 32OdK/521/2019 vyhlásený konkurz.

7. Pojednávanie v uvedenej veci nariadené na deň 25.06.2021 napriek žiadosti právneho zástupcu žalovanej o jeho odročenie z dôvodu, že žalovaná, ktorej výsluch v konaní bol jej právnym zástupcom navrhnutý, sa táto v dôsledku pandemických opatrení ako aj pracovnej zaneprázdnenosti ho nemohla zúčastniť, nakoľko žije a pracuje v zahraničí, súd nevyhovel konštatujúc, že vzhľadom na to, že je zabezpečená ochrana práva žalovanej na obhajobu, ktorá je od počiatku zastúpená právnym zástupcom, ktorý sa zúčastňoval všetkých pojednávaní a zároveň sa písomnou formou vyjadril k žalobe, resp. všetkým vyjadreniam druhej strany, súd jej výsluch s prihliadnutím na dôkaznú situáciu nevzhladol za potrebný, poukazujúc pritom na dostatočný časový priestor, ktorý žalovaná od predvolania jej právneho zástupcu mala na to, aby sa zariadila a osobne zúčastnila pojednávania a tiež vzhľadom na neustále sa uvoľňujúce sa protipandemické opatrenia tiež skonštatoval, že korona - kríza nemôže sama o sebe bez ďalšieho byť pre súd akceptovateľným dôvodom pre odročovanie pojednávania a to aj s akcentom na to, že sa jedná o piate pojednávanie a reštančný charakter spotrebiteľského konania. Vzhľadom na prejavenu vôľu oboch strán sporu na pojednávaní pristúpiť k ukončeniu sporu mimosúdnou dohodou, resp. uzavretím súdneho zmieru, súd napokon aj toto súdne pojednávanie za uvedeným účelom odročil.

8. Podaním právneho zástupcu žalovanej, označeným ako „Stanovisko žalovanej k doterajšiemu konaniu a návrh na ďalší procesný postup a dokazovanie“ doručeným súdu dňa 30.08.2021, strana žalovanej vymedzila za sporné skutočnosti poskytnutie úveru žalovanej ako dlžníkovi, resp. spoludlžníkovi, platnosť Zmluvy o splátkovom úvere, platnosť Dodatku č. 1 k Zmluve o úvere, nakoľko žalovaná poprela jej uzavretie a svoj podpis na dodatku, platnosť odstúpenia od Zmluvy o splátkovom úvere, zo dňa 7.11.2012, vecnú legitimáciu žalovanej z dôvodu, že jej právnym predchodcom žalobcu nebol poskytnutý žiadny úver, absencia oboznámenia sa žalovanej so súvisiacimi dokladmi k Zmluve o splátkovom úvere, ako sú VOP, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere z 5.01.2011, Sadzobník, Podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt poskytuje, vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a premlčanie uplatneného nároku. Prílohou uvedeného podania boli výpisy LV týkajúce sa pôvodne v konaní žalovaného v 1. rade (na č.l. 157 - 160), podanie označené ako „Odstúpenie od Zmluvy o splátkovom úvere“ zo dňa 7.11.2012, oznámenie o mimoriadnom zosplatnení, podacie hárky (č.l. 164), a ďalšie listiny, ktoré do konania predložil už skôr žalobca.

9. Podaním právneho zástupcu žalobcu zo dňa 10.09.2021 sa strana žalobcu písomne vyjadrila k vyššie uvedenému vyjadreniu žalovanej.

10. Na súdnom pojednávaní konanom dňa 14.09.2021 právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe. Na výzvu súdu, aby sa právny zástupca žalovanej vyjadril k žalobe, tento vo veci uviedol, že žalovaná v 2. rade obdržala od právneho zástupcu žalobcu jeho vyjadrenie k Stanovisku žalovanej v 2. rade zo dňa 10.9.2021 presne tak ako predniesol právny zástupca. Zástupca žalovanej v odseku I. stanoviska žalobcu uviedol, že do 13.9.2021 bol práceneschopný, o čom predložil doklad, uviedol, že od dnešného dňa je uschopnený len preto, aby nemusel čeliť rôznym podozreniam a invetívam zo strany pána kolegu, že znehospodárňuje konanie, alebo ho neúčelovo naťahuje. Uviedol, že je hlavne v jeho záujme, aby to konanie bolo čo najskôr ukončené z toho dôvodu, že končí s advokáciou a len uzatvára staré veci. Uviedol, že za stranu žalovanej oboznámil súd s tými skutočnosťami prečo k zmieru nedošlo. Návrh žalobcu zmieru bol identický čo do výšky a dôvodu so žalobným návrhom, či už vo veci samej, či už na začiatku toho mimosúdného jednaní bol zmarený zo strany žalobcu, bola zmarená možná dohoda. Uviedol, že k protinávru žalovanej sa pán právny zástupca nevyjadril, ale predpokladá, že ho odmietol, keďže sa koná pojednávanie. Uviedol, že predložili súdu aj emailovú komunikáciu, ktorá medzi nimi prebehla. Napriek tomu, že nebola dodržaná zo strany žalobcu pre neho 5-dňová lehota, aby sa mohol vyjadriť vôbec k jeho stanovisku, ktoré predložil, pokúsil sa reagovať, aby nezdržovali konanie, aby konečne vo veci samej prebehlo konanie a prípadne aj dokazovania. K „odstavcu II.bod 4“ uviedol, že žalobca by sa mal najprv presvedčiť, či zo strany jeho právneho predchodcu mu boli poskytnuté všetky doklady a doklady pre uplatnenie svojho nároku z tohto záväzkového právneho vzťahu. Strana žalovanej predloží súdu dnes dôkazy o tom, že žiadali, aby im boli poskytnuté doklady súvisiace so sporom, čo bolo odmietnuté. To predloží písomne súdu po skončení svojho prednesu. Uviedol, že strana žalovanej túto skutočnosť už namietala aj vo svojom prvom vyjadrení z roku 2015, takže bolo dost času sa o tom

presvedčiť a nie tvrdiť a nezavádzať súd, že druhá strana nevie o niečom takom, žeby strana žalovanej žiadala a že jej to bolo odmietnuté. Uvedené žiadali z toho dôvodu, že žalovanej v 2. rade neboli po podpise zmluvy o splátkovom úvere dňa 5.1.2011 poskytnuté doklady. Verí, že žalobca preukáže to, že ich prevzala, tieto doklady. Z uvedeného dôvodu ich žiadali, vyhovené im nebolo, raz s poukazom na údajné bankové tajomstvo, druhý krát s poukazom nato, že jeho plná moc ako advokáta nestačí nato, aby požadoval tieto veci. Tieto im neboli poskytnuté, aby sa zabránilo žalovanej v 2. rade preniesť kvalifikované námietky k celému sporu v zmluve. Už teraz sa však javí, že je tam viacej dôvodov, ktoré budú namietat' v tomto konaní, vrátane primeraných obchodných podmienok a ďalšie ešte vážnejšie skutočnosti. Žiadosť o ich predloženie boli zaslané jednak vymáhačskej firme, to je Platíť sa oplatí, ale aj priamo právnenému predchodcovi žalobcu. Uviedol, že strana žalovanej poprela, žeby zo strany právneho predchodcu žalobcu boli dané k dispozícii akékoľvek doklady a listiny spojené s poskytnutím úveru, a žiada súd, aby žalobca mal uloženú povinnosť ich predloženia, niektorých v origináli s vyznačením ich prevzatia žalovanou v 2. rade. Uvedené doklady a listiny, ktoré súvisia s týmto sporom, aj tak či tak, budú nevyhnutné pre ich predloženie súdu, aby tento mohol skúmať opodstatnenosť uplatneného nároku. Jedná sa o listinné doklady uvedené v „Oznámení, v žiadosti zo dňa 20.7.2012, to je tesne po tom, kedy mal byť tento právny vzťah uzavretý. Ďalej v origináli zmlúv o postúpení pohľadávky, vrátane príloh, ale najmä originál Dodatku č. 1 k zmluve o úvere zo dňa 14.7.2011, lebo ho spochybní v celom rozsahu. Z uvedeného vyplýva, nepravdivosť tvrdení právneho zástupcu žalobcu o tom, žeby žalobcovi mala byť doručená žiadosť o poskytnutie akýchkoľvek písomností zo strany žalovanej v 2. rade.

K „odstavcu III. k namietaniu neplatnosti právneho úkonu. K bodu 1.“ uviedol, že žalovaná v 2. rade zotrúva na svojich vyjadreniach, ktoré súdu predložila ešte dňa 22.12.2015. K bodu 2. uviedol, že žalovaná v 2. rade podala k žalobe svoje vyjadrenie zo dňa 18-teho ktoré bolo súdu odoslané 22.12.2015. Poukázala v ňom na ust. §40a OZ v spojení s ust. 49a OZ. Na druhej strane však je nutné uviesť, že zo strany žalobcu jej boli odmietnuté k poskytnutiu ďalšie listiny a doklady k tomu, aby mohla kvalifikovane uviesť ďalšie dôležité dôvody, jednak k neplatnosti právnych úkonov žalobcu, ktoré žalovaná tým, že nemala k dispozícii súvisiace doklady a dokumentáciu nemohla ich doposiaľ predložiť, čiže nie na strane žalovanej sú účelové dôvody, ktoré by predlžovali konanie, lebo pokiaľ by žalobca poskytol žalovanej požadované doklady možno dnes by boli niekde inde v tomto konaní. K dispozícii pravdepodobne tieto doklady boli dané po ich podpísaní len žalovanému v 1. rade. Žalovanej v 2. rade neboli dané k dispozícii a preto žiada, aby boli predložené v origináli, aby súd mohol skúmať či žalovaná v 2. rade ich vôbec prevzala. To čo žiadali je uvedené v ich žiadostiach, ktoré pán právny predchodca žalobcu má a trvá na tom, aby boli predložené, lebo už z prvého pohľadu na meritum sporu vyplýva, že tam strana žalovanej bude zrejme namietat' ďalšie vážne skutočnosti, nakoľko aj vrátane neprimeraných obchodných podmienok, oboznámenia sa týchto dokumentov. Pokiaľ žalobca tvrdí, že žalovaná je spoludlžníčkou, žiada preukázateľne, aby to žalobca súdu aj doložil. Ďalej uviedol, že bude dôsledne vychádzať z materiálu, ktorý spracovala Justičná akadémia pre školenia pracovníkov z odboru justície zo 17. - 18. júna 2019, ktoré boli prednesené v Omšeni lektormi JUDr. Borkovičovou z NBS a Mgr. Romanom Fusekom tiež z NBS. V uvedenom materiáli je rad dôvodov neplatnosti úkonov, zmlúv a súvisiacich dokladov, ktoré žalovaná v 2. rade by mohla uviesť pokiaľ by mala k dispozícii všetky doklady a listiny o ktoré žalobcu žiadala a boli jej odmietnuté vydať. Predbežne žalovaná v 2. rade z uvedených dôvodov sa nebude vyjadrovať k bodom 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 uvedených v ods. III. stanoviska žalobcu.

K „odstavcu IV., t.j. je k námietke premlčania pohľadávky“. Poukázal na Rozsudok KS v Trenčíne zo dňa 18.1.2018, sp. zn.č. 19Co/42/2017, ktorým bol potvrdený Rozsudok súdu prvej inštancie OS Prievidza zo dňa 3.6.2016, č.k. 6C/323/2015-18. Uviedol, že toto rozhodnutie je preto zaujímavé a relevantné, lebo riešilo takmer identický prípad z rovnakého obdobia ako sa rieši v tomto konaní a z rovnakých dôvodov. Odvolací súd, Krajský súd v Trenčíne sa stotožňuje aj s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie pokiaľ ide o premlčanie, vzhľadom na predčasné zosplatnenie pôžičky. Podľa § 103 druhej vety OZ, ak sa pre nesplatenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Je zrejme, že citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, a ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehota na splnenie celého predčasne zosplatneného dlhu, čiže nie nato, ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splatnosti splátky pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh). V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 OZ povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie podľa § 565 OZ ešte 3 mesiace od omeškania so zaplatením splátky. To však nič nemení na tom, že premlčacia doba aj tak v takomto prípade začína sa počítat' odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ) . Je pravdou aj to, že týmto zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu pre takýto prípad o 3 mesiace

(keďže prvé 3 mesiace omeškania dlžníka so splátkou dodávateľ nemôže ešte zosplatiť dlh, lebo by porušil ust. § 53 ods. 9 OZ), avšak premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišnú (napr. pri práve z prepravy je zákonom stanovená len jednoročná premlčacia doba), treba tu splniť len jeden predpoklad, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, alebo podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatniť svoje právo. V tomto prípade, ktorý tu nanesol, podľa názoru odvolacieho súdu bola premlčacia doba v trvaní de facto dva a trištvrté roka dostatočná na to, aby veriteľ uplatnil svoj nárok na plnenie celého predčasného zosplatnenia dlhu na súde. Prípád v konaní na ktoré poukázal je plne identický s prípadom, ktorý sa rieši v tomto konaní, a to dokonca aj časovo a druhom poskytnutej peňažnej služby, a má aj svoju logiku. Právny predchodca žalobcu si uvedomujúce pre neho vyplývajúce nepriaznivé dôsledky z takto počítanej premlčacej doby pre prípad predčasného zosplatnenia poskytnutého úveru, čo bolo od začiatku jasné, že k tomu dôjde, uzavrel antitativane Dohodu č. 1 k predmetnej zmluve, údajne dňa 14.7.2011, opäť zrejme na obchodnom mieste I. Č.M.. Žalovaná v 2. rade však popiera, že by dňa 14.7.2011 pripojila svoj podpis k uvedenému dodatku, nakoľko na obchodnom mieste bola len raz, dňa 5.1.2011, kedy podpísala zmluvu o splátkovom úvere. Podotkol, že žalovaná v 2. rade argumentačne uvádza, že na jej strane neboli ku dňu 14.7.2011 dané žiadne dôvody pre podpísanie Dodatku č. 1, nakoľko mala zamestnanie a poberala mzdu. U žalovaného v 1. rade však mohli byť dané dôvody pre ktoré s ním mohol byť uzavretý Dodatok č. 1, pokiaľ bol, a tým bola najmä strata zamestnania z dôvodov výlučne na jeho strane, ako aj strata zamestnania u jeho družky I., s ktorou žil v spoločnej domácnosti. Obaja pracovali na rovnakom pracovisku, pracovnom mieste, u toho istého zamestnávateľa ako aj žalovaná v 2. rade. Uvedené spochybnenie Dodatku č. 1, ktoré nadniesli ešte v roku 2015 je zrejme aj dôvodom toho, že právny predchodca žalobcu odmietol predložiť žalovanej v 2. rade požadované listiny a doklady, najmä Dodatok č. 1 v origináli, pre účely tohto konania. Žalovaná v 2. rade upriamuje pozornosť súdu na to, že pokiaľ by mala byť z uvedeného záväzkovo právneho vzťahu tzv. spoludlžníkom, nebol daný na jej strane žiadny dôvod na uzavretie Dodatku č. 1 a v čase do 14.7.2011, kedy bol údajne uzavretý, nebola ani vyzvaná k úhrade splátok dlhu a ani upozornená na nesplácanie a dôsledky. Právny predchodca žalobcu si takýmto úkonom fakticky predĺžil dobu od kedy by malo plynúť premlčanie. Nie je možné súhlasiť s tým, že by premlčacia doba mala uplynúť až dňa 15.5.2016. Táto totiž má v tomto prípade objektívny charakter a plynie nezávisle na vôli účastníkov a mala začať plynúť odo dňa 15.6.2011. resp. 16.6.2011, avšak nie od 15.5.2013 ako tvrdí žalobca. Žalovaná v 2. rade má zato, že pokiaľ žaloba bola podaná dňa 17.8.2015, mohlo dôjsť k uplynutiu premlčacej doby, resp. jej podstatnej časti. Dodatok č. 1 k zmluve o splátkovom úvere zo dňa 14.7.2011, ktorý popiera žalovaná v 2. rade, je len účelovo vyhotovený doklad k tomu, aby sa predĺžila premlčacia doba.

Z uvedených dôvodov uvádzaných žalobcom v bode 18,19,20,21,22,23 a 24 v ods. IV. vyjadrenia žalobcu, nemôže súhlasiť s jeho skutkovými tvrdeniami žalobcu a ani s jeho právnymi závermi, ktoré účelovo vytvára. Uviedol, že žalovaná v 2. rade žiada podrobiť dokazovaniu tvrdené skutočnosti žalobcom, najmä predložením Zmluvy o splátkovom úvere, Dodatku č. 1 k tejto zmluve, Zmluvy o postúpení pohľadávky, VOP vydaných SLSP, a.s. s účinnosťou odo dňa 1.8.2002, Obchodných podmienok banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, účinné od 1.7.2007, spolu s dokladmi, že žalovaná v 2. rade bola so znením týchto podmienok preukázateľne oboznámená ešte pred podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a ďalej Oznámenia a výzvy právneho predchodcu žalobcu adresované žalovanej v 2. rade do 14.7.2011, ako aj o predloženie Poistných zmlúv, lebo podľa všetkého tento úver bol poistený, na poistenie boli uhrádzané aj sumy a je zaujímavé, že tento úver bol poistený len na jednu osobu, preto chce skúmať tieto poistné zmluvy, lebo je nezvyklé, aby bola poistená len jedna osoba a pritom druhá strana tvrdí, že dlžníci boli dvaja.

K „odstavcu V. k údajnému neoboznámeniu sa so súvisiacou dokumentáciou, bod 25, 26, 27“. Uviedol, že žalovaná v 2. rade popiera tvrdenia žalobcu o tom, že by mala byť pred podpísaním zmluvy oboznámená so súvisiacou dokumentáciou. Žalobca nech na svoje tvrdenia predloží dôkazy, t. j. o oboznámení sa žalovanej s uvedenou dokumentáciou, nakoľko formálne prehlásenie uvedené v zmluve je nepostačujúce a neurčité. Poukazujeme tu na nález Ústavného súdu ČR zo dňa 11.11.2013, sp. zn. 1ÚS3512/11 v ktorom sa uvádza, že samotný podpis pod včleňovaciu klauzulu neznamena sám o sebe splnenie povinnosti vo vzťahu k obchodným podmienkam. Ak je nevyhnutné zabezpečenie riadneho a preukázateľného informovania spotrebiteľov o obsahu zmluvných dojednaní obsiahnutých v predmetných obchodných podmienkach (čo v danom prípade je dané), veriteľa sú povinní preukázať, že obchodné podmienky sú spotrebiteľovi známe, resp. že boli k zmluve priložené, a to tak, aby sa spotrebiteľ mohol pred uzavretím zmluvy skutočne oboznámiť so všetkými svojimi

právami a povinnosťami. Nepostačuje vyhlásenie uvedené v záverečných ustanoveniach zmlúv o tom, že spotrebiteľ obchodné podmienky prevzal, resp. oboznámil sa s nimi (k tomu poukázal aj na rozhodnutie súdneho dvora EU vo veci C-449/13, vo veci CA Consumer finance SA, v. Bakkaus, bod 28), podľa ktorého obozretný veriteľ si musí byť vedomý nevyhnutnosti zbierania a uchovávanía dôkazov o splnení svojich informačných povinností a povinnosti poskytnúť vysvetlenia. Nevyhnutná ďalej je aj podmienka aj plnenie, že riadna inkorporácia týchto dokumentov do zmluvy, vyžaduje jasný zrozumiteľný a transparentný odkaz na všetky dokumenty tak, aby bolo zjavné, o ktoré konkrétne dokumenty ide a musí byť jednoznačne uvedené, že sú súčasťou zmluvy a v akom rozsahu. Pokiaľ je v zmluve len vyhlásenie, ale chýba jednostranné včlenenie podmienok do zmluvy vzniká pochybnosť o riadnej inkorporácii, čo je bežné práve u spotrebiteľských zmlúv, a nastáva netransparentnosť týchto zmlúv. Je teda z hľadiska dôkazného na žalobcov, aby preukázal splnenie týchto podmienok.

K „odstavcu VI. k popretiu čerpania a omeškania sa so splácaním úveru, k bodu 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41 v stanovisku žalobcu“ strana žalovanej uviedla: V ustanoveniach vyplývajúcich z uvedených bodov ods. VI. ide o riešenie podstatnej otázky či na strane žalovanej v 2. rade, je daná pasívna vecná legitímácia žalovanej v 2. rade nakoľko z dôkazov predložených doposiaľ žalobcom k žalobe, táto skutočnosť jednoznačne a nespochybniteľne v zmysle výkladu s použitím čl. 5 CSP nevyplýva. Účelom použitia úveru bolo vyplatenie dlhov, nesplatenej pohľadávky Tatra banky, a.s. voči žalovanému v 1. rade, nakoľko len na ňom viazol tento dlh, a výlučne jeho zaväzoval tento záväzok. Právnym predchodcom žalobcu bol fakticky a nespochybniteľne poskytnutý úver výlučne žalovanému v 1. rade, na jeho výlučný peňažný účet, zriadený na jeho meno a jeho dispozíciu. Z uvedeného nespochybniteľne vyplýva, že je povinným zo záväzkovo právneho vzťahu len žalovaný v 1. rade a bolo výlučne na právnom predchodcovi žalobcu komu úver a kde poskytne. Uviedol, že žalovaná v 2. rade nespĺňa zákonom požadované predpoklady či náležitosti na to, aby bola dlžníkom z uvedeného záväzkového vzťahu, nakoľko veriteľom jej neboli poskytnuté peňažné prostriedky, ktoré by mala z toho titulu vrátiť ako dlžník veriteľovi, resp. s ktorými jej aspoň bolo umožnené disponovať. Bolo by teda v rozpore s dobrými mravmi (popri prípade zásadami poctivého obchodného styku), pokiaľ by bola zaviazaná úhradou dlhu, ktorý neviazol na jej osobe. Tieto skutočnosti boli a sú žalobcovi známe. Právnym predchodcom žalobcu Zmluvou o účte, na ktorý poukázal peňažný úver z úverovej zmluvy a z ktorého sa mal úver čerpať, tým že ho zriadil výlučne na meno a dispozíciu žalovaného v 1. rade, fakticky sám a vlastným úkonom znemožnil žalovanej v 2. rade, aby sa dlžníkom aj stala. Účet podľa Zmluvy ale aj logicky, mal byť zriadený na meno a dispozíciu dlžníka a spoludlžníka, to je žalovanej v 2. rade. Mal byť, ale nebol, čo vylučuje na strane žalovanej v 2. rade jej pasívnu legitímáciu v tomto spore a žaloba voči žalovanej v 2. rade by z uvedeného dôvodu mala byť bez ďalšieho náročného dokazovania zamietnutá, nakoľko žalovaná v 2. rade sa nestala dlžníkom z predmetného záväzkovo-právneho vzťahu. Nie sú pravdivé účelové a zavádzajúce tvrdenia žalobcu o tom, že dlžníkom, čiže v množnom čísle bol poskytnutý úver. Úver bol poskytnutý výlučne len žalovanému v 1. rade, a to na základe vlastných, faktických úkonov právneho predchodcu žalobcu. Obdobne plnením z inkasného účtu, zriadeného na meno a dispozíciu žalovaného v 1. rade, bol zaviazaný fakticky výlučne žalovaný v 1. rade. Žalobca svoju žalobu právne dokladá len formálnymi ustanoveniami zmluvy o úvere, bez toho, aby úver a jeho poskytnutie bol aj materiálne doložený. Nie je pravdivé ani tvrdenie žalobcu o tom, že by na prekľutí nepriaznivej situácie a umožnenia prekľutia náročného obdobia mala byť znížená úhrada súm. Žalovaná v 2. rade ku dňu 14.7.2011 nemala žiadnu nepriaznivú situáciu ani náročné obdobie. Bola plne zamestnaná a poberala mzdu. Žalovaná teda nebola a ani nemohla byť dlžníčkou z úveru, ktorý nikdy nedostala a teda nebol daný žiadny dôvod na úhradu tohto dlhu.

K „odstavcu VIII. k námietke oprávnenia osôb podpisujúcich za pôvodného veriteľa, k bodu 42, 43, 44, 45“. Tvrdenia žalovanej v 2. rade vychádzajú z údajov OR, podľa ktorých na zaväzovanie spoločnosti sa vyžadujú podpisy dvoch osôb uvedených vo výpise z tohto registra. Mená riaditeľky Q. Č. a poradkyne vo výpise uvedené neboli. Je na žalobcovi, aby doložil ich oprávnenia konať.

11. Právnym zástupcom žalovanej doručil na pojednávaní súdu krátkou cestou v písomnej forme vyhotovené stanovisko totožné ako to, ktoré na pojednávaní predniesol. Súd ho založil do spisu, ako aj judikatúru na ktorú sa odvolal (č.l. 198,199), podania adresované spol. Platíť sa oplatí, s.r.o., žalobcovi a Slovenskej sporiteľni zo dňa 20.07.2012, 2.06.2014 a 13.08.2012, podanie - odpoveď Slovenskej sporiteľne zo dňa 6.08.2012 (č.l. 200 - 204).

12. Vzhľadom na rozsiahle vyjadrenie strany žalovanej k žalobe na pojednávaní konanom dňa 14.09.2021, súd odročil uvedené pojednávanie za účelom umožnenia kvalifikovaného vyjadrenia žalobcu k vyjadreniu žalovanej k žalobe.

13. Podaním doručeným súdu dňa 14.10.2021 navrhla strana žalovanej predvolať a vypočuť v konaní S. M., pôvodne vystupujúceho v konaní ako žalovaný v 1. rade.

14. Podaním doručeným súdu dňa 16.11.2021 sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril k vyjadreniu žalovanej k žalobe zo dňa 14.09.2021. Uviedol, že dňa 14.09.2021 bolo podané vyjadrenie žalovanej, ktoré bolo prednesené na pojednávaní dňa 14.09.2021, v ktorého úvode žalovaná (prostredníctvom jej právneho zástupcu) uviedla, že žalovaná oznámila ako dôvod zlyhania rokovaní o skončení sporu zmiernou nasledovne: „Návrh žalobcu k zmiernu bol identický, čo do výšky a dôvodu, so žalobným návrhom vo veci samej, čím už na začiatku zmaril možnú dohodu.“ Strana žalobcu uviedla, že napriek v zásade nulovej relevancii tejto skutočnosti vo vzťahu k prejednaniu veci, považuje za potrebné stručne sa vyjadriť ku konštatovaniu žalovanej, ktoré vníma ako zavádzajúce. Strana žalobcu sa žalobou zo dňa 11.08.2013 domáhala zaplata pohľadávky v celkovej výške 20.761,44 EUR a náhrady trov konania, ktoré by (v prípade úspechu žalobcu) do dňa zaslania návrhu na uzavretie zmiernu (zo dňa 28.06.2021) predstavovala sumu presahujúcu sumu 5.000,- EUR. Návrh strany žalobcu zo dňa 28.06.2021 znel na sumu 18.415,49 EUR (istina po započítaní úhrad po podaní žaloby spolu so žalobou uplatnenými úrokmi z omeškania a polovicou uplatnených úrokov z úveru) a náhradu trov konania v sume 2.402,09 (z toho časť nevráteného súdneho poplatku a časť trov právneho zastúpenia). Protinávrh zo strany žalovanej navrhoval žalobcovi, aby vzal žalobu v celom rozsahu späť s tým, že žalovaná si neuplatní nárok na náhradu trov konania. Keďže žalobca nesúhlasil s návrhom na späťvzatie žaloby, na uvedený protinávrh strana žalobcu zareagovala dňa 15.07.2021 odpoveďou v tom zmysle, že nepovažuje právny názor o neplatnosti zmluvy o úvere za správny a uviedla, že je ochotná rokovať o sume, ktorá by mala predstavovať predmet zmiernu a ktorú by mala navrhnuť žalovaná, vrátane návrhu výšky eventuálnych splátok. Na uvedenú reakciu reagovala žalovaná tak, že s takýmto návrhom nesúhlasila a zotrvala na názore o neplatnosti zmluvy o úvere. Strana žalobcu nepovažuje za podstatné dokazovanie v tejto časti, no má za to, že na základe vyššie uvedeného je zjavné, že tvrdenia žalovanej sú zavádzajúce a zjavne ignorujúce objektívny skutkový stav, keďže návrh žalobcu na uzavretie zmiernu nemožno považovať za identický s podanou žalobou, pričom ako následne žalobca naznačil, nebol ani definitívnym návrhom a žalobca bolo pripravený o výške sumy zmiernu rokovať.

K časti označenej „K odstavcu II.“

Strana žalovanej vo svojom vyjadrení z 14.09.2021, v časti označenej „k odstavcu II.“ uviedla, že strana žalovanej oslovila so žiadosťou o poskytnutie ňou požadovaných podkladov (zmluva o úvere, dodatok, VOP a pod.) právneho predchodcu žalobcu a s ním spolupracujúci subjekt (Platiť sa oplatí, s.r.o.), a to listami z 20.07.2012 (teda pred postúpením pohľadávky i samotným vyhlásením predčasnej splatnosti úveru). Na preukázanie tohto tvrdenia predložila súdu odpoveď právneho predchodcu žalobcu zo dňa 06.08.2012, list právneho zástupcu žalovanej adresovaný právnenmu predchodcovi žalobcu zo dňa 13.08.2012 a list právneho zástupcu žalovanej adresovaný žalobcovi zo dňa 21.07.2014. V tejto časti prednesu vzniesla žalovaná tiež požiadavku na predloženie originálov listín (zmluva o úvere, dodatok a pod.). V prvom rade žalobca za potrebné uviesť, že žalovaná sa opakovane snaží navodiť dojem toho, že nemá k dispozícii ňou požadované dokumenty súvisiace so zmluvným vzťahom s právnym predchodcom žalobcu. V priebehu procesu však strana žalovanej opakovane potvrdzuje, že uvedenými dokumentmi jednak disponuje a je s ich obsahom plne oboznámená. Podľa názoru strany žalobcu toto potvrdzuje najmä skutočnosť, že práve žalovaná poskytla k svojmu vyjadreniu zo dňa 18.12.2015 v podstate všetky ňou požadované dokumenty, o ktorých tvrdila, že nimi nedisponuje. Navyše uvedené dokumenty sú prílohami podanej žaloby.

Taktiež, ako z predloženého listu adresovaného žalobcovi zo dňa 21.07.2014 vyplýva, obsahom tohto listu doručeného žalobcovi (ani žiadneho iného listu adresovaného a doručeného žalobcovi) nikdy nebola požiadavka na predloženie akýchkoľvek podkladov z jeho strany, ale len námietka domnelej neplatnosti zmluvy o úvere vo vzťahu k žalovanej.

Zároveň strana žalovanej sama uvádza, že ňou zaslané žiadosti z 20.07.2012, boli adresované ešte právnenmu predchodcovi žalobcu a spolupracujúcemu subjektu. Ako z uvedeného vyplýva, tieto žiadosti nikdy neboli (ani nemohli byť) zaslané žalobcovi, a to ani napriek tomu, že žalovaná, s poukazom na vyššie uvedené, mala vedomosť o postúpení pohľadávky žalobcovi. Strana žalobcu tak naďalej trvá na svojom tvrdení, že žalobcovi po tom, čo nadobudol predmetnú pohľadávku a vyzval žalovanú na jej úhradu, nikdy nebola doručená akákoľvek žiadosť žalovanej (prípadne jej právneho zástupcu) na poskytnutie akýchkoľvek listín a dodáva, že z doposiaľ predložených dôkazov je zrejmé, že žalovaná disponuje všetkými listinami o ktorých tvrdila, že nimi nedisponuje. Vo vzťahu k požiadavke

na predloženie originálov listín uviedol, že v zmysle ustanovenia § 187 ods. 1 a ods. 2 CSP „Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka.“ Ako je teda zrejmé, predkladanie originálov listín predkladaných stranami v rámci dokazovania, nie je zákonnou podmienkou a nie je ani podmienkou vyžadovanou rozhodovacou praxou súdov Slovenskej republiky. Na podporu tohto tvrdenia odkázal na závery formulované Najvyšším súdom Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 7 Cdo 16/2013 z 25.11.2013, podľa ktorého „Námietka o vykonaní dôkazu listinou v jej fotokópii, nie je dôvodná, pretože tým súd neporušuje žiadne procesné ustanovenie o vykonávaní dôkazov. Pre spôsobilosť listiny byť dôkazným prostriedkom nie je rozhodujúce, či ide o originál listiny alebo jej odpis alebo fotokópiu. Aj fotokópia listiny je spôsobilá byť vykonaná ako dôkaz zákonom predpokladaným spôsobom.“

K časti označenej „K odstavcu III.“

Vo svojom podaní z 14.09.2021, v časti označenej „k odstavcu III.“, žalovaná uvádza, že zotrúva na svojich vyjadreniach z 22.12.2015, pričom v tejto súvislosti zmieňuje, že v tomto vyjadrení poukázala na ustanovenie § 40a OZ a § 49a OZ, pričom zároveň dodala, že údajne nemohla kvalifikovane uviesť ďalšie dôvody (bez konkrétneho uvedenia akých) neplatnosti právnych úkonov žalobcu (taktiež bez konkrétneho uvedenia akých právnych úkonov), z dôvodu údajného odmietnutia žalobcu poskytnúť ďalšie listiny a doklady (bez bližšej konkretizácie), pričom v tejto súvislosti odkazuje na pripravenosť predložiť súdu ďalšie dôvody neplatnosti úkonov žalobcu, avšak bez konkretizácie takýchto dôvodov. Podľa ustanovenia § 150 ods. 1 CSP „Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.“ Odborná verejnosť k uvedenému ustanoveniu v publikácii Komentár CSP, na strane 571, uvádza nasledovné „Substancované tvrdenie je také skutkové tvrdenie, ktoré je možné subsumovať pod konkrétnu hmotnoprávnu normu a je k nemu možné vykonať dokazovanie. Následkom porušenia povinnosti žalobcu substancovane tvrdiť je zamietnutie žaloby bez dokazovania. Rovnako platí, že následkom porušenia povinnosti žalovaného substancovane tvrdiť je, že súd bez toho, aby vykonal dokazovanie, nezohľadní jeho procesnú obranu. Súd nemá čo dokazovať, ak tvrdenie nie je substancované. Nesubstancované tvrdenie sa nedá substancovane poprieť. Často však niet pevnej hranice pre rozpoznanie, či je predložené skutkové tvrdenie dostatočne substancované, alebo nie. Rovnako je ťažké určiť, aký procesný postup má súd zvoliť, ak tvrdenie nie je dostatočne substancované. Obe uvedené otázky majú iba kazuistické riešenie a nie je možné ich regulovať obsahovo jednoznačnými procesnoprávnymi normami. Riešenie je v konkrétnom prípade potrebné vyvodiť zo zásad, na ktorých je sporové konanie postavené (na jednej strane prejednávaci princíp, na druhej strane princíp materiálneho civilného procesu). Na príklade nedostatočne nesubstancovaného tvrdenia môžeme demonštrovať alternatívne postupy súdu, ktoré prichádzajú do úvahy, pričom hodnotenie správnosti alebo vhodnosti postupu je relatívne. Príklad nedostatočne nesubstancovaného tvrdenia žalovaného „Žalobca všetkými prostriedkami bránil tomu, aby došlo k odovzdaniu a prevzatíu diela.“ Tvrdenie je všeobecné, pretože neuvádza čo a kedy žalobca urobil. Vieme si predstaviť rozličný postup súdu po predložení takéhoto tvrdenia:

a) Súd vykoná navrhnuté dôkazy a vo fáze dokazovania vyjdú najavo konkrétne skutkové okolnosti o to, ako žalobca bránil odovzdaniu a prevzatíu diela. Tento postup je v rozpore s prejednacou zásadou. Dokazovaním v sporovom konaní sa má preukázať to, čo strany tvrdili, a nie zisťovať to, čo strany netvrdili. Dokazovanie nemá slúžiť strane sporu na to, aby prostredníctvom neho zistila, či (náhodou) existujú skutočnosti v jej prospech (fishing expectations). Tento postup súdu však nie je možné jednoznačne zavrhnúť. Môže byť primeraný pre situáciu, keď nie je rozumné od strany požadovať, aby poznala a tvrdila určité skutkové detaily, ak je zrejmé, že tieto vyplynú z dôkazu, ktorý pozná.

b) Súd vyzve žalovaného, aby skutkové tvrdenia doplnil (§ 150 ods. 2). tento postup sa javí ako vhodné riešenie zohľadňujúce v rozumnej miere prejednacaci princíp s princípom materiálneho civilného procesu.

c) Súd navrhnuté dôkazy nevykoná, žalovaného na doplnenie tvrdení nevyzve a na jeho procesnú obranu neprihliadne, vychádzajúc z toho, že žalovaný porušil procesnú povinnosť substancovane tvrdiť. Takýto postup súdu síce zodpovedá formálnemu jazykovému výkladu textu zákona, nezohľadňuje však materiálny princíp. Ako systémové riešenie je ho potrebné odmietnuť. V určitých prípadoch má však aj tento postup svoje miesto. Napríklad, ak strana sporu zavalí súd zhlukom nesubstancovaných tvrdení, ktoré sa vzhľadom na ich množstvo a nekvalitné predloženie javia ako početné a nepodložené výhovorky. Z uvedeného vyplýva, že neexistuje pevná hranica, kedy začať dokazovať a kedy nedostatočne substancované tvrdenie považovať za nepreukázané bez dokazovania. Ako už bolo povedané, dokazovanie v sporovom konaní nemá slúžiť na zisťovanie toho, čo strany netvrdili.“

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita, vo svojom rozsudku sp. zn. 3MCdo/6/2010 z 22. septembra 2010 konštatoval: „V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v §101 a §120 ods.1 vety prvej O.s.p., alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec). Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.“

S poukazom na vyššie uvedené má strana žalobcu za to, že v uvedenej časti podania strany žalovanej nie je možné nájsť také substancované tvrdenie, na ktoré by strana žalobcu mohla kvalifikovane reagovať, keďže strana žalovanej má všetky podklady, ktorými strana žalobcu preukazuje ňou tvrdené skutočnosti a uplatňované nároky, plne k dispozícii, a to prinajmenšom v čase od oboznámenia sa s podanou žalobou a jej prílohami. Vzhľadom na uvedené tak, z pohľadu žalobcu, v tejto súvislosti sa strana žalobcu domnieva, že strana žalovanej sa snaží pod zámienkou nekonkrétnych tvrdení prinútiť súd žiadať od žalobcu také dôkazy, ktoré nie sú potrebné pre účely preukázania dôvodnosti žaloby žalobcu, pričom dôvody takéhoto postupu strany žalovanej nie sú strane žalobcu zrejme.

K časti označenej „K odstavcu IV.“

Strana žalovanej vo vyjadrení z 14.09.2021, v časti označenej „k odstavcu IV.“, resp. „k námietke premlčania“, odkázala tiež na názor formulovaný v rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/42/2017 zo dňa 18.01.2018, z ktorého vyvodzovala faktické skrátenie všeobecnej (trojročnej) premlčacej doby na obdobie 2 a 3 roka, pričom zároveň uvádza, že považuje Dodatok č. 1 zo dňa 14.07.2011 k Zmluve o úvere zo dňa 05.01.2011, za prostriedok na predĺženie premlčacej doby a že plynutie premlčacej doby malo začať dňa 15.06.2011, resp. 16.06.2011 a v závere požaduje podrobiť dokazovaniu žalobcom tvrdené skutočnosti predložením dokumentov, ktoré tvoria obsah súdneho spisu (Zmluva o úvere, Dodatok č. 1, VOP atd.).

Vo vzťahu k názorom týkajúcim sa začiatku plynutia premlčacej doby a najmä spôsobu určenia jej začiatku a márneho uplynutia, nadväzujúc na súvisiace ustanovenia § 565 a 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), sa strana žalobcu pomerne obsažne vyjadrila v podaní zo dňa 10.09.2021 (časť IV., body 17. až 24.) a na týchto tvrdeniach naďalej zotrváva. Presvedčenie o správnosti tam formulovaných záverov strany žalobcu umocňuje fakt, že vychádza z názorov opakovane prezentovaných priamo nadriadeného odvolacieho súdu, ktoré boli vyčerpávajúco vysvetlené za zachovania ich ústavnej udržateľnosti i súladnosti s požiadavkami na ochranu záujmov spotrebiteľa. V kontexte názoru odvolacieho súdu, na ktorý strana žalobcu odkazuje vo svojom podaní z 10.09.2021 (uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/243/2019 z 22.07.2020) zároveň strana žalobcu považuje za absolútne neopodstatnený názor prezentovaný žalovanou o tom, že Dodatok č. 1 zo dňa 14.07.2011 (ďalej len „Dodatok“), má predstavovať účelovo vyhotovený doklad k tomu, aby sa predĺžila premlčacia doba. Uvedený názor považuje strana žalobcu za nesprávny najmä z dôvodu, že k uzavretiu tohto dodatku došlo dávno predtým, než došlo k takému omeškaniu so splácaním úveru, pre ktoré by mohol právny predchodca žalobcu ako veriteľ postupovať v zmysle ustanovení § 565 a 53 ods. 9 OZ. Žalovaná zároveň v tejto súvislosti uvádza, že na jej strane neboli v tom čase dôvody na uzavretie takéhoto dodatku, nakoľko nemala byť ani vyzvaná, či upozornená právnym predchodcom žalobcu na nesplácanie úveru a zároveň mala zamestnanie a poberala aj mzdu. Uvedené dôvody však považujeme za irelevantné, nakoľko zo samotného Dodatku, ako listinného dôkazu, ktorý bol predložený žalobcom ako jedna z príloh podanej žaloby (ako vyplýva z podania žalovanej zo dňa 18.12.2015 strana žalovanej ním preukázateľne disponuje), vyplýva, že žalovaná uvedený dodatok podpísala, pričom na popretie tohto tvrdenia nenavrhol žiadny konkrétny dôkaz, prípadne dôkazný prostriedok, ktorým by bolo možné ňou uvedené tvrdenia preukázať. Najpodstatnejším však v tejto súvislosti je to, že uvedený dodatok nie je pre preukázanie nároku žalobcu podstatným dôkazom, nakoľko preukazuje len dočasné zníženie splátok, avšak nie je podkladom preukazujúcim konečný nárok žalobcu a skutočnosti tvrdené a

preukazované žalobcom vychádzajú primárne z iných listinných dôkazov (najmä zmluva o úvere, výzvy na úhradu omeškaných splátok zo dňa 30.07.2013, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 03.09.2013, výpisy z úverového účtu a pod.). Uviedol, že požiadavku žalovanej na predloženie Zmluvy, Dodatku a ďalších považuje za absolútne irelevantnú, keďže všetky požadované listiny sa nachádzajú v súdnom spise a strana žalovanej nimi preukázateľne disponuje.

K časti označenej „K odstavcu V.“

V časti označenej ako „K odstavcu V.“ svojho podania sa žalovaná vyjadruje k údajnému neoboznámeniu so súvisiacou dokumentáciou, pričom v tejto časti zároveň popiera oboznámenie sa so súvisiacou dokumentáciou a žiada, aby žalobca na svoje tvrdenia predložil dôkazy. V tejto súvislosti strana žalobcu už vo svojom podaní z 10.09.2021 poukázala na vyhlásenie klientov v časti II. bod 2. Zmluvy o úvere z 05.01.2011, podľa ktorého dlžníci vyhlásili, že sa oboznámili so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú všeobecné obchodné podmienky, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje, súhlasia s nimi a zaväzujú sa ich dodržiavať (pre účely úverovej zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Bankou s účinnosťou od 1.8.2002 a Úverovými podmienkami Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom osobám a MIKRO podnikateľom účinné od 1.7.2007), pričom klienti pristúpenie k všeobecným obchodným podmienkam a oboznámenie sa s nimi deklarovali svojimi podpismi Zmluvy o úvere. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že uvedené vyhlásenie je súčasťou zmluvy, ktorú žalovaná platne uzavrela po tom, ako sa s ňou oboznámila, a preto pokiaľ by žalovaná tvrdila, že s príslušnými súčasťami zmluvy nebola oboznámená, a to napriek tomuto zmluvnému ustanoveniu, musí v tomto smere niesť dôkazné bremeno, nakoľko do preukázania opaku platí zásada Pacta sunt servanda, teda to čo je uvedené v zmluve.

Žalobca zdôraznil, že podpisovanie všeobecných či úverových podmienok klientmi banky nie je bežnou obchodnou praxou a uvedené nevyžaduje ani zákon. Za podstatnejšie však považuje to, že spôsob dojednávania predmetného ustanovenia v zmluve o splátkovom úvere prostredníctvom inkorporácie Všeobecných obchodných podmienok, osobitných podmienok a sadzobníka, je v súlade s platným právom a nemožno ho posúdiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože uvedený postup nie je ani v rozpore s rozhodnutím Súdného dvora Európskej únie zn. C-42/15 zo dňa 09.11.2016, v ktorom je v bode 1. výroku rozsudku výslovne uvedené, že „zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na trvalom nosiči“, čo je podľa presvedčenia strany žalobcu v predmetnom spore splnené a nejde pritom ani o prípad neprijateľnej podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka, pretože nejde o prenos dôkazného bremena na žalovaného. Za nemenej dôležitú i skutočnosť žalobca považoval to, že v bode 38. odôvodnenia rozsudku C-42/15 tento priamo odkazuje na znenie článku 10 ods. 1. smernice 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, podľa ktorého „pojmem `písomne` sa vzťahuje na prostriedok, na ktorom je vyhotovená zmluva, pričom podpis takéhoto nosiča sa nevyžaduje.“ Zároveň poukázal aj na oprávnenie zmluvných strán určiť časť obsahu zmluvy s odkazom na obchodné podmienky, ktoré vyplývajú nielen z ustanovenia § 273 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 37 ods. 1 Zákona o bankách, ale potvrdzuje ho aj konštantná judikatúra slovenských a českých súdov (napr. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 6 Obo 112/2007). S odkazom na uvedené, je tak v záverečných ustanoveniach úverovej zmluvy obsiahnuté zmluvné dojednanie (časť I. čl. II. bod. 4. Zmluvy o úvere), z ktorého nepochybne vyplýva súhlasný prejav vôle zmluvných strán, potvrdený aj podpisom zmluvných strán, aby sa jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán v úverovej zmluve výslovne neupravené, riadili ustanoveniami obchodných podmienok, ktoré sú v úverovej zmluve jednoznačne označené svojim názvom, subjektom ktorý ich vydal, ako aj dátumom, od kedy nadobudli účinnosť. Okrem vyššie uvedeného tiež platí, že právny predchodca žalobcu, ako banka, je v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, s účinnosťou v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „ZoB“), povinná na svojej internetovej stránke a vo svojich prevádzkových priestoroch zrozumiteľne informovať písomnou formou v slovenskom jazyku o podmienkach na prijímanie vkladov, poskytovanie úverov a vykonávanie všetkých ďalších obchodov a o ich cenách vrátane uvedenia príkladov. Podľa ustanovenia § 37 ods. 1 veta prvá ZoB totiž, „Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné na svojej internetovej stránke a vo svojich prevádzkových priestoroch zrozumiteľne informovať písomnou formou v slovenskom jazyku o podmienkach na prijímanie vkladov, poskytovanie úverov a vykonávanie všetkých ďalších obchodov a o ich cenách vrátane uvedenia príkladov.“ Uvedené zákonné ustanovenie zavádza minimálny štandard sféry dispozície adresáta, ktorý nie je možné zúžiť zmluvnou úpravou a v tomto ohľade predstavuje spresnenie všeobecnej normy § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pripúšťa síce existenciu osobitnej normatívnej úpravy regulujúcej určité oblasti bankových

činností (napríklad spotrebiteľské alebo hypotekárne úvery), neumožňuje však zmluvné obmedzenie tejto minimálnej sféry dispozície (v rámci zmluvného vzťahu s klientom banky je možné dojednať iba jej rozšírenie o iné konkrétne miesto dispozície). Pritom nevyhnutne normuje, že webová stránka banky a jej prevádzkové priestory spadajú do sféry dispozície klienta. Strana žalobcu je tak presvedčená, že za súčasného stavu všeobecnej dostupnosti prístupu do siete internet, z ktorého predpokladu plne vychádza aj verejná moc pri informatizácii mnohých aspektov svojej činnosti (Obchodný vestník, Vestník verejného obstarávania, dokumenty Národnej banky Slovenska, pripravovaná elektronizácia Zbierky zákonov a pod.), predstavuje webová stránka plne spôsobilý komunikačný nástroj na odovzdanie potrebnej informácie, v mnohých ohľadoch dokonca spoľahlivejší ako oznamovanie prostredníctvom iného hmotného nosiča. Súčasne kumulatívne rozširuje minimálnu sféru dispozície aj o prevádzkové priestory banky, aby sa vylúčila aj najmenšia pochybnosť ohľadom technickej stránky fungovania a prevádzky webovej stránky. Vzhľadom k tomu, že právny predchodca žalobcu uvedené zákonné povinnosti preukázateľne splňa, žalovaní mali (ako aj každý iný potenciálny klient), vždy reálnu možnosť sa s obsahom obchodných podmienok pred uzatvorením úverovej zmluvy oboznámiť, a to bez toho, aby museli vyvinúť neprimerané úsilie alebo vynaložiť neprimerané náklady. Každému klientovi je navyše zamestnancom banky, pred podpísaním úverovej zmluvy, predložené v písomnej forme aktuálne znenie obchodných podmienok, ako aj sadzovník poplatkov, pričom každému klientovi je ponechaný ním požadovaný dostatočne dlhý čas nevyhnutný na preštudovanie si ich obsahu. Zamestnanci banky poskytujúci úvery sú pripravení ktorémukoľvek klientovi pred podpisom zmluvy vysvetliť obsah obchodných podmienok a textu zmluvy. Právny predchodca žalobcu pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere klienta osobitne informuje o konkrétnych podmienkach spotrebiteľského úveru, a to v rozsahu a spôsobom, ktorý mu ukladá zákon o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (rovnako platí aj pre predchádzajúci zákon o spotrebiteľských úveroch) a v prípade požiadavky klienta aj v rozsahu širšom ako ukladá zákon. Na podporu názoru žalobcom prezentovaných názorov odkázal aj na názory odbornej verejnosti prikláňajúce sa k aktuálnej právnej doktríne, podľa ktorej sa všeobecné obchodné podmienky stávajú súčasťou obsahu zmluvného vzťahu po tom, ako sú do zmluvy účinne inkorporované (včlenené), pričom vo vzťahu k uvedenému odkázal napr. na HULMÁK, M. Uzavíraní smluv v civilnom právu. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2008, alebo CSACH, K. Štandardné zmluvy. 1. vydanie. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2009. Vzhľadom na uvedené vyjadril žalobca presvedčenie, podľa ktorého nemožno prisvedčiť tvrdeniu žalovanej o tom, že nebola oboznámená sú súvisiacou zmluvnou dokumentáciou.

K časti označenej „K odstavcu VI.“

Žalovaná v časti označenej „K odstavcu VI.“ svojho podania, resp. označenej aj „k popretiu čerpania a omeškania sa so splácaním úveru, k bodu 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41“ spochybnila aj pasívnu vecnú legitimitáciu žalovanej, a to z dôvodu, že úver mal byť podľa tvrdení žalovanej poskytnutý len pôvodnému žalovanému v 1. rade.

Uviedol, že k uvedeným tvrdeniam sa strana žalobcu pomerne rozsiahlo vyjadrila vo svojom vyjadrení zo dňa 10.09.2021, a to práve v bodoch 28. až 41., z ktorých je zrejmé že všetky skutočnosti, najmä účet na ktorý sa úver čerpal, úver z ktorého sa mal úver splácať, účel úveru, resp. skutočnosť, že úver bol poskytnutý na vyplatenie iných úverov, boli žalovanej priamo z jednotlivých ustanovení zmluvy o úvere známe a podpisom zmluvy s takýmito dojednaniami súhlasila. Vzhľadom na skutočnosť, že strana žalovanej opakovane naznačuje, že právny predchodca neskúmal schopnosť dlžníkov splácať poskytnutý úver, za účelom preukázania, že právny predchodca žalobcu pred poskytnutím úveru schopnosť oboch dlžníkov splácať poskytnutý úver skúmal, predložil žalobca súdu nasledovné listinné dôkazy (tvoriace prílohy podania žalobcu doručeného dňa 16.11.2021 pozn. súdu), a to: Žiadosť o úver z 30.12.2010, Vyhlásenie o výške záväzkov z 30.12.2010, Výpočet príjmu z obrátov na účte žalovanej z 04.01.2011, výpisy z účtu žalovanej pre výpočet príjmu za obdobie od 07.05.2010 do 08.12.2010, výpočet mesačných príjmov z 04.01.2011, úverový návrh z 04.01.2011, report - celkové hodnotenie žiadosti z 03.01.2011, výstupy z úverového registra a registra záväzkov z 03.01.2011, posudzovanie čistého príjmu dlžníkov z 04.01.2011, prehľad negatívnych elementov z 03.01.2011, kópie občianskych preukazov dlžníkov z 30.12.2010.

Žalobca zároveň predložil súdu potvrdenie o tom, že osoby podpisujúce zmluvu o úvere za právneho predchodcu boli v čase podpisu zmluvy v pracovnom pomere s právnym predchodcom žalobcu a zároveň sa aj nachádzali na pracovisku, pričom oprávnenie konať za právneho predchodcu žalobcu vyplývalo z ich pracovnoprávneho pomeru s ním. Žalobca uviedol, že s poukazom na ustanovenie § 15 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), je strana žalobcu presvedčená,

že akékoľvek námietky žalovanej týkajúce sa absencie oprávnenia osôb konajúcich za právneho predchodcu pri uzatváraní predmetnej zmluvy o úvere, sú neopodstatnené

Na základe skutočností uvedených v tomto podaní strana žalobcu uviedla, že nárok žalobcu je v celom rozsahu dôvodný.

15. Prílohu vyššie uvedeného podania žalobcu tvorila mailová, resp. písomná komunikácia právnych zástupcov strán sporu (č. I. 217 - 223), Žiadosť o úver z 30.12.2010, Vyhlásenie o výške záväzkov z 30.12.2010, Výpočet príjmu z obrátov na účte žalovanej z 04.01.2011, výpisy z účtu žalovanej pre výpočet príjmu za obdobie od 07.05.2010 do 08.12.2010, výpočet mesačných príjmov z 04.01.2011, úverový návrh z 04.01.2011, report - celkové hodnotenie žiadosti z 03.01.2011, výstupy z úverového registra a registra záväzkov z 03.01.2011, posudzovanie čistého príjmu dlžníkov z 04.01.2011, prehľad negatívnych elementov z 03.01.2011, kópie občianskych preukazov dlžníkov z 30.12.2010 (č. I. 224 - 242), potvrdenie o zamestnaní osôb podpisujúcich Zmluvu o úvere za veriteľa preukazujúce, že osoby podpisujúce zmluvu o úvere za právneho predchodcu boli v čase podpisu zmluvy v pracovnom pomere s právnym predchodcom žalobcu a zároveň sa aj nachádzali na pracovisku, pričom oprávnenie konať za právneho predchodcu žalobcu vyplývalo z ich pracovnoprávneho pomeru s ním (č. I. 243).

16. Vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav:

Zo žalobného návrhu, zmluvy o splátkovom úvere, výzvy na úhradu dlžnej sumy, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, výpisu z úveru a všeobecných obchodných podmienok súd zistil, že právny predchodca žalobcu uzavrel dňa 5.01.2011 zmluvu o splátkovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX s S. M., pôvodne v konaní vystupujúcom na strane žalovaného v 1. rade a žalovanou ako dlžníkmi na strane druhej, na základe ktorej im poskytol právny predchodca žalobcu úver vo výške 15.000 eur, ktorý sa S. M., pôvodne v konaní vystupujúci na strane žalovaného v 1. rade a žalovaná zaviazali splácať v 120-ich splátkach, s fixnou úrokovou sadzbou 13,90 % ročne, spracovateľký poplatok vo výške 239 eur uhradený pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úveru, poplatok za správu úveru vo výške 2,99 eur / mesačne odo dňa uzatvorenia úverovej zmluvy, poplatok za upomienku vo výške 25 eur, s tým, že v čase od prvého čerpania do 31.01.2011 bola výška splátky 159,37 eur k poslednému dňu kalendárneho mesiaca (splátka vo výške úrokov a poplatkov) a od 15.02.2011 vo výške 249,11 eur vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci. Počet splátok bol 119 počnúc 15.02.2011 s konečnou lehotou splatnosti 15.12.2020. Z Dodatku k Zmluve o úvere Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.07.2011 na č.I. 10 spisu vyplýva, že predmetom dodatku bolo dočasné zníženie splátok, tak že dlžník bol povinný splácať pohľadávku vo výške 70 eur v dobe od 20.07.2011 do 20.12.2011. Dlžník sa zaviazal po uplynutí doby zníženia splátok od 20.01.2012 splácať pohľadávku spôsobom dohodnutým v Úverovej zmluve tak, aby konečná splatnosť úveru bola dodržaná. Žalovaní riadne úver nesplácali a žalobca písomným podaním zo dňa 30.07.2013 vyzval žalovaných, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy, zaplatili celú sumu omeškaného dlhu, ktorý ku dňu 30.06.2013 dosiahol výšku 4.811,50 eur s tým, že pokiaľ uvedená suma v určenej lehote nebude zaplatená, žalobca môže pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celej pohľadávky a následne k postúpeniu pohľadávky na tretiu osobu. Pretože k zaplateniu omeškaného dlhu zo strany žalovaných nedošlo, žalobca v súlade s uzavretou Zmluvou o úvere, Všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s., vyhlásil ku dňu 2.09.2013 mimoriadnu splatnosť pohľadávky a písomným podaním zo dňa 3.09.2013 vyhlásenie mimoriadnej splatnosti oznámil žalovaným. Súčasne ich v súlade so zákonom vyzval, aby mu celú splatnú pohľadávku vo výške 19.573,67 eur s príslušenstvom zaplatili v lehote do 15 dní od prevzatia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Nebolo sporné, že pred podaním žaloby a to za účtovné obdobie od 5.01.2011 do 15.10.2011 bolo na uvedený úver uhradených 1.736,28 eur (č.I. 28 spisu) a za účtovné obdobie od 15.10. do 7.11.2014 bolo uhradených 222,4 eur (č.I. 30 spisu). Zmluvou o postúpení pohľadávky č. 0935/2013/CE zo dňa 27.09.2013 právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku voči žalovaným na žalobcu. Právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 11.10.2013 oznámil žalovaným postúpenie pohľadávky vo výške 19.804,47 eur s príslušenstvom v zmysle ust. §526 zák. č. 40/1964 Zb. žalobcovi.

17. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné

dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ust. § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru,

podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

18. Podľa ust. § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

19. Súd preskúmal predmetnú zmluvu a má zato, že žaloba je čiastočne dôvodná.

20. Podstatnou skutočnosťou, ktorá bola medzi stranami sporná bola najmä námietka, resp. procesná obrana žalovanej, spočívajúca v tvrdení, že bola S. M., pôvodne v konaní vystupujúcom na strane žalovaného v 1. rade uvedená do omylu, tým, že uvedenú zmluvu o úvere mala podpísať v postavení

ručiteľa. Vzhľadom na uvedené tvrdenie la za to, že zmluva je poukazujúc na ustanovenia § 37ods. 1, resp. 39, 40a, 49a OZ neplatná. Ďalej Žalovaná vo vzťahu k uplatnenému nároku vzniesla námietku premlčania.

21. Súd poukázal na rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach - okolie zo dňa 29.11.2012, ČVS: ORP - 672/OEK - KS - 2012, ktorým bolo odmietnuté podanie žalovanej z dôvodu podozrenia zo spáchania TČ podvodu podľa § 221 TZ a iné, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 TP. Súd aj vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutie konštatuje, že žalovaná sa nemôže dovlávať omylu, ak z obsahu zmluvných dojednaní obsiahnutých priamo v predmetnej Zmluve o úvere (časti I., odsek II., bod 2) je jednoznačne zrejmé, že žalovaná sa mala zaviazat' na plnenie peňažného záväzku vrátiť veriteľovi úverom poskytnuté peňažné prostriedky, zaplatiť dojednaný úrok a poplatky, s dlžníkom S. M.. V podpisovej doložke predmetnej Zmluvy o splátkovom úvere je uvedený dátum 5.01.2011 a ďalej sa tam nachádzajú podpisy za stranu veriteľa a podpisy dlžníka S. M. a žalovanej ako dlžníčky. Tak, ako bolo konštatované v predmetnom Uznesení, súd tiež poukazuje na to, že v celej Zmluve o úvere nie je zmienka o žiadnom ručiteľovi, o čom sa žalovaná mohla a predovšetkým mala oboznámiť ešte pred samotným podpísaním tejto zmluvy a reflektovať na to príslušným spôsobom a zmluvu nepodpísať. Pokiaľ ide o vizuálnu stránku záhlavia zmluvy súd konštatuje, že aj tam je žalovaná jednoznačne a nezameniteľne identifikovaná ako dlžník. Na znak súhlasu so všetkými právami a povinnosťami vyplývajúcimi z predmetnej zmluvy o úvere, žalovaná túto podpísala, pričom sa rozhodla slobodne a vážne, čo vyplynulo aj zo skutočností uvedených v trestnom oznámení. Súd ešte poznamenáva aj to, že z Dodatku k Zmluve o úvere Č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.07.2011 (č.l. 10 spisu) vyplýva, že tento dodatok je podpísaný opäť aj žalovanou, pričom súd uvedenú skutočnosť konštatuje vzhľadom na výsluch žalovanej, v rámci ktorého žalovaná neuniesla dôkazné bremeno tvrdenia, že uvedený dodatok podpísal S. M. bez žalovanej a táto o dodatku nemala vedomosť. A napokon aj z listinných dôkazov, ktoré boli súdu doručené stranou žalobcu dňa 16.11.2021, vyplýva, že v podstate aj ďalšia právna skutočnosť, ktorá predchádzala uzavretiu Zmluvy o splátkovom úvere, ide o Žiadosť o poskytnutie úveru, ktorá je podpísaná S. M., dňa 30.12.2010, miesto: Č. (č. l. 224,225) a Vyhlásenie o výške záväzkov na č. l. 226 - 227 súdneho spisu zo dňa 30.12.2010, miesto: Č., uvedené vyhlásenie bolo opäť podpísané žalovanou. Súd považuje za potrebné uviesť, že každý spotrebiteľ je povinný ako strana zachovávať primeranú opatrnosť pri vstupovaní do akýchkoľvek právnych vzťahov aj pri kontrole a vykonávaní práv a povinností z týchto vzťahov a nespravovanie sa uvedeným spôsobom nemôže byť na ujmu druhej strane. Vo vzťahu k námietke žalovanej o tom, že nie je pasívne vecne legitimovaná z dôvodu, že úver mal byť podľa tvrdení žalovanej poskytnutý len pôvodnému žalovanému v 1. rade, sa súd stotožňuje s názorom, podľa ktorého skutočností o tom, na ktorý účet sa úver čerpal, úver z ktorého sa mal úver splácať, účel úveru, resp. skutočnosť, že úver bol poskytnutý na vyplatenie iných úverov, boli žalovanej priamo z jednotlivých ustanovení zmluvy o úvere známe a podpisom zmluvy s takýmito dojednaniami súhlasila. Preto súd právne uzatvoril, že žalovaná je v konaní pasívne legitimovaná, súd považuje zmluvu za platne uzavretú, iné skutočnosti, ktoré by svedčali o opaku neboli preukázané ani v iných konaniach.

22. K vzniesenej námietke premlčania súd uvádza, zo zákona vyplýva, že veriteľ môže zosplatiť pohľadávku najskôr po uplynutí 3 - mesačnej lehoty od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak tak veriteľ učinil, môže po uplynutí 15 - dňovej lehoty vymáhať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky. V danom prípade, ak žalobca ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru dňa 2.09.2013 najneskôr pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci 15.04.2013 (podľa ust. § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Obč. zák.), čo mal súd za preukázané z výzvy (č. l. 16 spisu), premlčacia doba začala plynúť deň nasledujúci od splatnosti splátky splatnej k 15.07.2013 (k 15. - temu dňu v mesiaci podľa zmluvy o splátkovom úvere č. l. 7 - 9 spisu, 15.04.2013 + 3 mes.). Odo dňa 16.07.2013 tak začala plynúť 3 ročná premlčacia lehota, ktorá by uplynula dňa 16.07.2016. Nakoľko bola žaloba doručená tunajšiemu súd dňa 17.08.2015, súd konštatuje, že žaloba bola podaná včas a nárok žalobcu nie je premlčaný.

23. Podľa názoru súdu právny predchodca žalobcu skúmal bonitu žalovanej a aj pôvodne žalovaného v 1. rade v súlade so zákonom, o čom súdu predložil listinné dôkazy súhrnne uvedené na č.l. 224 - 242 spisu. Jedná sa o Žiadosť o úver z 30.12.2010, Vyhlásenie o výške záväzkov z 30.12.2010, Výpočet príjmu z obrátov na účte žalovanej z 04.01.2011, výpisy z účtu žalovanej pre výpočet príjmu za obdobie od 07.05.2010 do 08.12.2010, výpočet mesačných príjmov z 04.01.2011, úverový návrh z 04.01.2011,

report - celkové hodnotenie žiadosti z 03.01.2011, výstupy z úverového registra a registra záväzkov z 03.01.2011, posudzovanie čistého príjmu dlžníkov z 04.01.2011, prehľad negatívnych elementov z 03.01.2011, kópie občianskych preukazov dlžníkov z 30.12.2010 (č. I. 224 - 242). Súd je toho názoru, že žalobca mal jasnú predstavu o príjmoch a výdajoch pôvodne žalovaného v 1. rade a žalovanej, čo náležitým spôsobom preukázal dopytom v úverovom registri informácií oboch dlžníkov, pričom celkové hodnotenie žiadosti bolo - žiadosť schválená. V tomto úverovom registri sú pritom zhrnuté splátkové i nesplátkové úvery, kreditné karty, splátky leasingu, celkové mesačné výdavky domácnosti, mesačný disponibilný zostatok, počty zmlúv, existujúce i ukončené, výška jednotlivých záväzkov aj výška mesačných splátok jednotlivých úverov, počet žiadostí o úver, ich stav, či už odmietnutý alebo odvolaný a pod. Na to banka ešte overovala dlžníkov sériou verifikačných otázok, na ktoré odpovedali. Tieto overovania sa udiali pred uzavretím zmlúv dňa 4.01.2011, teda pred uzavretím samotnej zmluvy (5.01.2011). Bonita žalovaných bola vzhľadom na už vyššie uvedené skutočnosti podľa názoru súdu overená, preto žalobca resp. jeho právny predchodca postupoval s odbornou starostlivosťou a posúdil schopnosť pôvodne žalovaného v 1. rade a žalovanej splácať spotrebiteľský úver tak, ako to predpokladá ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Nie zanedbateľnou skutočnosťou je, že právny predchodca žalobcu je bankou etablovanou na trhu, pričom dohľad nad ňou vykonáva Národná banka Slovenska. Napokon ako vyplýva z výpisu z účtu, úver bol spočiatku riadne splácaný, keď sa žalovaní dostali s jeho splácaním do omeškania, prejavili sami snahu túto situáciu riešiť, o čom svedčí Dodatok k zmluve zo dňa 14.07.2011 o dočasnom znížení splátok úveru, ktorý bol podpísaný aj žalovanou.

24. Súd podrobil spotrebiteľskú zmluvu súdnemu prieskumu a pri posudzovaní, či zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zistil, že celková výška úveru deklarovaná v zmluve, t.j. 28.495,09 eur je v rozpore so skutočnou výškou úveru, ktorá po vynásobení počtu splátok 119 s výškou mesačnej splátky vo výške 249,11 eur, činí sumu 29.803 eur, teda ide o diskrepanciu vo výške 1.149 eur a to v neprospech spotrebiteľa. V uvedenej výške úveru navyše súd nezapočítal prvú splátku vo výške 159,37 eur, poplatok spracovateľský vo výške 239 eur, poplatok za správu úveru 2,99 eur x 120, čo činí sumu 359,8 eur a poplatok za upomienku vo výške 25 eur. V prípade započítania aj uvedených položiek, by sa ešte väčšmi prehýbil rozdiel medzi stavom skutočným a deklarovanými nákladmi uvedenými v zmluve a to v neprospech spotrebiteľa.

Vzhľadom na nesplnenie náležitosti úveru v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, nastal preto následok predpokladaný v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b/ zákona, spočívajúci v tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to má žalobca nárok na vrátenie sumy zodpovedajúcej skutočne poskytnutého úveru vo výške 14.761 (15.000 - 239 eur) po odpočítaní súm, ktoré na daný úver boli uhradené. Z č.l. 28 spisu vyplýva, že za účtovné obdobie od 5.01.2011 do 15.10.2011 bolo na úver uhradených 1.736,28 eur a z č.l. 30 spisu vyplýva, že za účtovné obdobie od 15.10.2011 do 7.11.2014 bolo na úver uhradených 222,4 eur, čo úhrne činní sumu uhradenú na úver spolu vo výške 1.958,68 eur, preto podľa názoru súdu je žaloba dôvodná vo výške rozdielu súm poskytnutého úveru a sumy uhradenej na úver.

25. V žiadosti o poskytnutie úveru zo dňa 30.12.2010 S. M. vyznačil políčko „bez poistenia úveru“. Zo Zmluvy o splátkovom úvere, ktorá bola predmetom konania, v časti II. Súhlas s Poistením k úveru vyplýva, že plnením z tohto poistenia dlžník S. M. mal záujem zabezpečiť pohľadávku banky. Vzhľadom na rozpor v tom, že súhlasu s poistením v zmluve predchádzal jeho nesúhlas v žiadosti pred jej uzatvorením, nemožno urobiť jednoznačný záver o tom, či poistenie schopnosti splácať úver bolo alebo nebolo individuálne dojednané. Ak by tomu tak nebolo, znamenalo by to, že aj poistenie malo byť zahrnuté do celkových nákladov úveru, čo by ale zároveň spôsobilo to, že by sa ešte prehýbil rozdiel celkovej výšky úveru oproti v zmluve deklarovanej výške a to opäť v neprospech spotrebiteľa. Na veci nič nemení, že bez ohľadu na spôsob vyhodnotenia tejto skutočnosti, súd vzhľadom na už vyššie uvedené skonštatoval, že považuje úver za bezúročný.

26. Pokiaľ ide o obsahovú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. súd uvádza, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od veriteľa žiadať, aby v nich uvádzal presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu úrok a poplatky. V zmysle ustálenej judikatúry k tejto otázke (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/98/2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017, sp. zn. 3Cdo/56/2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017), nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky.

27. Všeobecné obchodné podmienky sa stanú súčasťou zmluvy iba v prípade, ak ich spotrebiteľ podpísal, nemožno však súhlasiť s úvahou, že v prípade ich nepodpísania sa stáva neplatnou celá zmluva. Prípadné nepodpísanie obchodných podmienok by malo za následok nemožnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti, ale to tiež len za predpokladu, že možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti nebola dojednaná v zmluve, ale iba v týchto nepodpísaných podmienkach, čo ale nie je tento prípad, nakoľko mimoriadne zosplátnenie bolo dohodnuté v Zmluve o splátkovom úvere.

28. Súd má za to, že právny predchodca dodržal aj výzvu v zmysle ust. §92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, v ktorom sú ustanovené zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu.

29. Žalovaná v rámci výsluchu ako strany sporu vykonaného na pojednávaní konanom dňa 12.04.2022 uviedla, že od roku 2009 bola zamestnaná ako operátor výroby v spoločnosti VALEO SLOVAKIA, s.r.o. kde sa sa zoznámila s S. M., pôvodne v konaní vystupujúcom ako žalovaný v prvom rade. Postupne sa priateľsky zbližili, rozprával jej často o dome, ktorý staval a na ktorý nevedel zohnať prostriedky. Postupne nadobudla určitú dôveru k nemu, nato sa jej opýtal, či by mu nešla ručiť, že potrebuje len podpis na zmluvu. Uviedla, že bola hlúpa, mala 20 rokov, bola neskúsená, čo žalovaný to využil, presvedčil ju a ubezpečil ju, že nebude musieť platiť nič. Ďalej uviedla, že spolu išli pôvodne v decembri 2010 prvýkrát do Sporiteľne na Š. W.. Na druhý deň jej S. M. povedal že žiadosť neprešla, následne že má niekoho vybaveného v pobočke v Č.. Tam sa dostavili na podpis, pričom ju tam nik neupozornil, že v prípade, ak nebude platiť on, bude musieť platiť ona. Nemala časový priestor si zmluvu prečítať a podpísala ju. Peniaze išli na účet S. M., ku ktorému nemala prístup. S. M. a jeho družka boli po pár mesiacoch z práce kvôli nejakým veciam prepustení. Odvtedy s ním nebola v kontakte. Uviedla, že Dodatok na zmluvu zo dňa 14.7.2011 nepodpísala a nevie ako to pôvodne v konaní žalovaný v prvom rade dokázal. Na otázky právneho zástupcu žalovanej a žalobcuči mala dostatočný časový priestor toho dňa 5.1.2011, aby si zmluvu a jej súvisiacu dokumentáciu pred samotným podpisom prečítala, či jej žiaden z pracovníkov banky nevysvetlil obsah zmluvy, či žalovanej boli vysvetlené jednotlivé náležitosti zmluvy ako je napríklad RPMN celkové náklady, výška, účel aké sú následky spojené s nesplácaním úveru, komu bude poskytnutý úver, či je úver spojený s poistením, či jej boli vysvetlené všeobecné obchodné podmienky, úverové podmienky a zároveň čo sa stane v prípade nesplácania úveru, či z úveru ktorý bol poskytnutý mala prístup k peňažným prostriedkom, či boli poskytnuté peňažné prostriedky jej alebo nejaká časť z nich, či žalovaná bola vyzvaná bankou aby podpísala zmluvu o zriadení účtu, či žalovanej chodili výpisy z účtu vo vzťahu k danému úveru, či bolo žalovanej vysvetlené jej postavenie ako spoludlžníčky, či na strane žalovanej bol dôvod alebo potreba nato, aby si vzala úver, na otázku právneho zástupcu žalobcu, či v čase ktorý predchádzal uzavretiu zmluvy došlo k udalosti, že by bol odcudzený, stratený alebo od niekoho vyžiadaný, či niekomu poskytnutý (tretej osobe) jej občiansky preukaz, či sa žalovaná pýtala v banke na akékoľvek skutočnosti, ktoré predstavovali proces uzatvárania zmluvy alebo na práva, resp. povinnosti vyplývajúce z uzavretia takejto zmluvy, či pred uzavretím zmluvy telefonicky, mailom alebo inou formou komunikovala s bankou, či S. M. pred uzavretím zmluvy žiadal od žalovanej akékoľvek doklady alebo žiadal / dával podpísať nejaké konkrétne dokumenty, pričom by uvedené predchádzalo uzavretiu zmluvy, žalovaná odpovedala záporne. Na otázku, či podpisovala dodatok k zmluve zo dňa 14.7.2011 na pobočke I. Č. žalovaná odpovedala, že nie, dokonca nebola prítomná ani na Slovensku. Na otázku či boli na strane žalovanej dôvody ktoré by zadali príčinu pre nesplácanie úveru, teda či mala stály príjem žalovaná uviedla, že mala stály príjem, bola stále zamestnaná, nebola dotazovaná, kontaktovaná vôbec zo strany veriteľa. Na otázku či si vie spomenúť na mesiac v ktorom navštívili pobočku banky na Š. a tiež I. Č. žalovaná odpovedala, že na Š. bola v decembri 2010, pričom si nepamätala, či to bol začiatok, koniec alebo uprostred mesiaca, jedenkrát, dňa 5.11.2011 sa dostavila do pobočky v Č..

30. Právny zástupca žalobcu predložil súdu k nahliadnutiu originál Zmluvy o úvere zo dňa 5.1.2011 a Dodatku k zmluve o úvere zo dňa 14.7.2011. Súd k uvedeným listinným dôkazom skonštatoval, že sa súdu na prvý pohľad javí, že podpisy žalovanej, ktorá sa na oboch listinách podpísala priezviskom H., sú úplne totožné.

31. Právny zástupca žalobcu predložil k nahliadnutiu aj listinný dokument predstavujúci Oznámenie o mimoriadnom zosplátnení Zmluvy o splátkovom úvere ku dňu 2.9.2013, ku ktorému bola zopnutá aj Doručenka s podpisom „H., vo vzťahu ku ktorému sa opäť na prvý pohľad javilo, že je to identický podpis

žalovanej, ako podpis, ktorý sa nachádza na Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 5.01.2011, ktorý žalovaná počas konania nerozporovala. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či v priebehu doby predčasného zosplatenia úveru bola žalovaná vyzývaná zo strany banky na jej úhradu, žalovaná síce pôvodne uviedla že záporne, ale po vzhliadnutí vyššie uvedenej doručky a konfrontácii s uvedeným listinným dôkazom, na ktorom sa nachádzal jej podpis pripustila, že áno ale už si to nepamätá.

Na otázku právneho zástupcu žalovanej, či vie žalovaná preukázať skutočnosť ňou tvrdenú, že Dodatok k zmluve zo dňa 14.07.2011 nepodpísala, žalovaná uviedla, že áno a to z dôvodu tvrdenia, že si uchovala výplatnú pásku, kde je uvedené že v daný mesiac čerpala 5 dní dovolenky. Na otázku súdu, prečo doposiaľ nepodložila svoje tvrdenie o popretí skutočnosti, že Dodatok podpísala dôkazom, najmä, ak to tvrdí od počiatku, uviedla, že nevie. Podľa názoru súdu, síce je možné z výplatnej pásky preukázať počet čerpaných dní dovolenky v daný mesiac, ale nemožno ich identifikovať a konkretizovať v zmysle ustálenia toho, o ktoré konkrétne dni sa jednalo.

32. Na pojednávaní konanom dňa 12.04.2022 predstúpil právny zástupca žalovanej a požiadal súd, aby mu podanie strany žalobcu zo dňa 16.11.2021 bolo doručené, aby sa s ním mohol oboznámiť a požiadal o primeranú lehotu za účelom vyjadrenia sa k vyjadreniu žalobcu, lebo ako uviedol, niektoré veci sú tam pochybné a popiera ich ďalej .

33. Súd vo vzťahu k uvedenému návrhu právneho zástupcu žalovanej zaujal stanovisko, že v záujme zachovania kontradiktórnosti sporu súd umožnil reagovať žalobcovi na vyjadrenie právneho zástupcu žalovanej predneseného na pojednávaní dňa 14.09.2021. V predmetnom vyjadrení žalobcu zo dňa 16.11.2021 sa žalobca vysporiadal s námietkami žalovanej prednesených na pojednávaní dňa 14.09.2021, pričom súd má za to, že obsah tohto vyjadrenia žalobcu je vecne súvisiaci s predmetom veci. Zároveň súd oboznámil v úvode svojho prednesu na súdnom pojednávaní obsah tohto vyjadrenia žalobcu doručeného dňa 16.11.2021, poukazujúc na relevantné skutočnosti z neho vyplývajúce a so zohľadnením procesného útoku a procesnej obrany oboch procesných strán sa súd sám vysporiadal so spornými skutočnosťami (viď. predbežné právne posúdenie veci), preto aj vzhľadom na reštančný charakter tohto sporu a zásadu hospodárnosti nevidel priestor pre poskytovanie ďalšej lehoty na vyjadrenie sa k vyjadreniu.

34. Na to právny zástupca žalovanej, uviedol, že chce predložiť súdu námietky v dvoch vyhotoveniach a žiadal, aby sa súd s nimi vysporiadal. Vo vzťahu k pripraveným námietkam tiež uviedol, že je to doklad z 26.11.2021, obsahom ktorého sú námietky skutkových tvrdení a predloženie vlastných skutkových tvrdení, ktoré vyplynuli z dôkazov ktoré predložil žalobca. Právny zástupca žalovanej uviedol, že namieta výšku dlžnej pohľadávky z toho dôvodu že zo zmluvy o prevode pohľadávky sa nedá zistiť či bola prevedená časť pohľadávky, celá pohľadávka a koľko činí celá pohľadávka. V korešpondencii sa totiž uvádzajú nejaké technické chyby, pre ktoré pohľadávka nebola jednoznačne upresnená a strana žalobcu sama sebe odporujete vo svojich tvrdeniach čo a v akej výške bola prevedená suma. V žalobe je 20761.-eur, strana žalovanej uviedla, že všetko spočítali a vychádzajú iné sumy. Ďalej uviedol, že popiera, že zmluva obsahuje náležitosť a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov ako aj spôsob započítania jednotlivých splátok. Ďalej popiera výšku RPMN totiž chýbajú tam údaje o tom čo do toho zahrnuli, či do toho boli započítané všetky náklady, ktoré vlastne v zmysle zákona majú byť. Povinnosťou právneho predchodcu žalobcu bolo ich tam do toho započítať. Zo zmluvy vyplýva, že bolo tam aj poistenie, pričom sa nedá zistiť, či boli tieto náklady započítané. Preto žiadali, aby im boli niektoré doklady doručené, lebo celkové náklady spotrebiteľa sú všetky náklady ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Do celkových nákladov patria aj poistné náklady, a nevie zo zmluvy, zistiť či to bolo započítané alebo nie. Ďalej uviedol, že popiera transparentnosť záväzku, spotrebiteľ pokiaľ by ním má byť žalovaná, pre spotrebiteľa musí byť jasné čo pre neho z úverovej zmluvy vyplýva. Najmä aký vysoký je jeho záväzok a akú má povahu. Všetky plnenia ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia úveru alebo s ním súvisia musia byť obsiahnuté v zmluve. Nevie aké plnenia či so tú aj také náklady aj také, čiže transparentnosť tam chýba. Ďalej namietol porušenie odbornej starostlivosti veriteľa, kde, žiada aj vypočúť účastníčku žalovanú v druhom rade. Vie preukázať, že právny predchodca žalobcu v decembri 2010 jednal o poskytnutí úveru na obchodnom mieste Š. a žalovanému v prvom rade odmietol poskytnúť, následne o pár dní potom už na inom obchodnom mieste sa rozhodol poskytnúť. Namietol, že žalovaný v prvom rade už jeden úver mal, ktorý nesplácal a pri náležitej odbornej starostlivosti už sami nahliadnutím do registra muselo byť jasné, že je tu určitý problém na jeho strane a čo na strane žalobcu právneho predchodcu vyžadovalo mimoriadnu a zvýšenú pozornosť pri skúmaní bonity tohto klienta, čiže všetky údaje bolo nutné náležite posúdiť a preveriť a nie uspokojiť sa len s potvrdením od zamestnávateľa

o dosiahnutých príjmoch. Ani počet vyživovaných osôb nebol dôsledne skúmaný. Nebola oslovená sociálna poisťovňa, neboli zhodnotené sociálnoekonomické podmienky žalovaného v prvom rade ako aj to že príliš často menil zamestnania. Pokiaľ táto odborná starostlivosť bola zanedbaná vylučuje to mimoriadnu splatnosť pohľadávky. V uvedenom čase žalovaný v prvom rade vlastnil nehnuteľnosti, pozemky a stavby čiže pokiaľ mu mal byť poskytnutý úver nič nebránilo právnomu predchodcovi žalobcu tento úver zabezpečiť inak, záložným právom a podobne, následne žalovaný tieto všetky nehnuteľnosti aj previedol. To, že žalovaná bola uvedená ako spoludlžníčka je obchádzanie zákona zo strany právneho predchodcu žalobcu v tom, aby sa tento úver poistil plnením osoby, ktorá z neho nevidela ani korunu len aby bola zabezpečená návratnosť, čiže už v tom čase vedeli, že toto riziko je. A u každého Róma je riziko, pričom nie je rasista, že Vám to nesplatia, nakoľko mentalitou sú takí. Ďalej namietol transparentnosť, nejasnosť, nejednoznačnosť a neurčitnosť zmluvy v tom, či zmluvné práva a povinnosti zaťažujú dlžníka alebo dlžníkov spoločne a nerozdielne alebo každého z nich zvlášť.

35. Podľa ustanovenia § 153 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas.

Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

Podľa ustanovenia § 153 ods. 2 CSP, na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

Podľa ustanovenia § 153 ods. 3 CSP, ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 296 CSP, spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužívajú.

Podľa ustanovenia § 291 ods. 3 CSP, ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 sa nepoužije.

36. Z ustanovenia § 153 CSP ani z iných ustanovení tohto procesného predpisu nevyplýva povinnosť súdu uznesením oznámiť stranám sporu, že bude uplatňovať sudcovskú koncentráciu konania. Sudcovskú koncentráciu konania uplatňuje príslušný sudca podľa vlastnej úvahy, spadá do jeho kompetencie rozhodnúť, či na prostriedok procesného útoku či obrany, ktorý strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť konania, bude prihliadať (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 530/2018 z 15.11.2018).

37. Súd uvádza, že prostriedky procesnej obrany mala strana žalovanej uviesť a predložiť súdu skôr ako na pojednávaní dňa 12.04.2022, a to buď v podanom vyjadrení k žalobe, prípadne vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu (v duplike) nakoľko rozhodne nešlo o nové skutočnosti, ktoré by vyplynuli z dokazovania vykonaného na pojednávaní, aj s poukazom na to, že neboli zistené, ale ani tvrdené dôvody, ktoré by jej v tomto postupe bránili. Keďže sa tak nestalo a pre vyjadrenie strany žalobcu, resp. vykonanie navrhnutého dôkazu (dôkazov) by si vyžadovalo nariadenie nového pojednávania, súd uplatniac sudcovskú koncentráciu konania na tieto prostriedky procesnej obrany nebude prihliadať. Aj napriek tomu má súd za to, že bez ohľadu na to, či listina, obsah ktorej strana žalovanej predniesla na pojednávaní, obsahuje totožné námietky ako tie, ktoré boli v predchádzajúcich vyjadreniach alebo nie, súd sa vyjadril k relevantným skutočnostiam, pričom zároveň má za to, že namietané skutočnosti spôsobujú nie neplatnosť zmluvy o úvere, ale bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z nej vyplývajúceho, ktorú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru súd napokon už konštatoval.

38. Sporové konanie sa spravuje zásadou koncentrácie konania, to znamená, že strany sporu nie sú oprávnené vykonať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v určitom štádiu konania. Strana žalovanej v danom prípade mohla návrh na vykonanie tohto dôkazu uplatniť už vo vyjadrení k žalobe, prípadne kedykoľvek do pojednávania na ktorom právny zástupca predniesol vyjadrenie k žalobe, nakoľko rozhodne nešlo o nové skutočnosti, ktoré by vyplynuli z dokazovania vykonaného na pojednávaní. Súd zároveň zamietol návrhy na vykonanie ďalších dôkazov a ukončil dokazovanie. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd považoval žalobcom uplatnený nárok za skutkovo a právne čiastočne dôvodný a preto zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

40. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení a to tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešnejší, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu uvedenom v enunciiate rozhodnutia. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 3 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.